

Nododot asinis, izpilda savu cilvēka pienākumu

● Zemessardzes 35. kājnieku bataljona štāba rotas komandiera vietnieks Arvīds Vecels (no kreisās), 3. kājnieku rotas komandieris Aleksandrs Stepiņš, personāla nodaļas personāla speciāliste Inga Balule, jaunsargu instruktors Jānis Pintāns un 3. kājnieku rotas komandiera vietnieks Aivars Jirgensons ir pārliecināti, ka, nododot asinis, dara labu un svētīgu darbu. Kas gan cits, ja ne zemessargi, viņi saka. Foto: M.Rukosjuvs

Uz šogad pirmo donoru dienu Preiļu polikliniķā trešdien, 25. februārī, pulcējās ap pusotra simta asins donoru no daudzām rajona pašvaldībām. Viņu vidū bija arī pieci Zemessardzes 35. kājnieku bataljona zemessargi.

— Varbūt tas ir skaļi teikts, bet mēs uzskatām, ka nodot asinis ir katra cilvēka pienākums, — «Novadniekam» teica bataljona personāla no-

daļas personāla speciāliste Inga Balule. — Mēs nevaram zināt, kad pēkšņi vajadzēs palīdzību kādam tuviniekam, paziņam vai sev pašam. Tāpēc vērtīgs ir katrs donoru nodoto asiņu piliens.

Zemessargi pastāstīja, ka daudzi no viņiem asinis nāk nodot regulāri, piemēram, štāba rotas komandiera vietnieks Arvīds Vecels ir donors ar stāžu, asinis nodevis jau 15 reizes. Inga Balule par donori kļuvusi studiju gados, turpinājusi asinis nodot, strā-

dājot Krāslavā, turpina to darīt arī tagad. Zemessargi pastāstīja, ka nekad neatsaka mediķiem un piedāvā savas asinis arī kritiskos gadījumos, kad palīdzība kādam pacientam nepieciešama nekavējoties. Pēdējo reizi asinis nodotas, kad vajadzējās glābt kāda ievainota mednieka dzīvību.

25. martā 144 Preiļu rajona asins donori nodeva 69,12 litrus asiņu, informēja Latvijas Sarkanā Krusta Preiļu rajona komitejas izpilddirek-

tore Viktorija Upeniece. Nākamās donoru dienas paredzētas maijā, augustā un decembrī.

Pērn donori rajonā nodevuši 456 litrus asiņu, šajā kustībā iesaistījušies un pirmo reizi asinis 2003. gadā nodevuši 151 donors.

Latvijas Sarkanā Krusta rajona komitejas darbinieki ir pateicīgi visām pašvaldībām, kuras atbalsta asins donoru kustību finansiāli.

L.Kirillova

Latgale cīnās par ES finansējumu ceļu infrastruktūras uzlabošanai

Šī gada pirmie mēneši ir laiks, kad nozaru ministrijas gatavo nacionālās programmas Eiropas Savienības strukturālo fondu administrēšanai.

Tas, cik veiksmīgi būs izstrādāti šie dokumenti, lielā mērā ietekmēs situāciju valstī turpmākajos gados un mūsu iespējas izmantot Eiropas līdzekļus. Viedokli par vienu no šīm programmām — ceļu infrastruktūras attīstībai — «Novadniekam» izteica Preiļu rajona padomes izpilddirektore, Latgales Reģiona Attīstības aģentūras (LRAA) valdes locekle Aina Pastore.

— Janvārī mūsu rīcībā nonāca Satiksmes ministrijas sagatavotā programma par ceļu infrastruktūras attīstību un

tai pieejamajiem Eiropas Savienības līdzekļiem. Preiļu rajona padome un Latgales Reģiona Attīstības aģentūra bija sagatavojušas vēstules Satiksmes ministrijai ar lūgumu sniegt skaidrojumu par to, kāpēc Latgalei šajā programmā (no 2004.-2007. gadam) pieejami tikai 6,2 procenti no kopējā reģionu finansējuma. («Novadnieks» par to rakstīja 31. janvārī, red.) Šajā sakarā Satiksmes ministrijas pārstāvji, izpildot mūsu prasību, Latgales Reģiona Attīstības aģentūras valdes sēdē sniedza skaidrojumu.

Ministrijas pārstāvji atzīst, ka kopš 1993. gada ceļu stāvoklis valstī ir kļuvis pasliktinājies, īpaši daudz ir tā saukto sabrukušo asfaltēto ceļu. Asfalta segums kalpo vidēji 10-

12 gadus. Ja to regulāri atjauno, izmaksas darbu veikšanai ir mazas. Pašlaik ceļinieki nodarbojas ar aptuveni 20 gadus veca asfalta atjaunošanu. Šogad valstī plānots atjaunot tikai 97 kilometrus asfaltēto ceļu.

Ir aprēķināts, ka iekavētie darbi ceļu būvei un remontam valstī ir 337 miljonu latu apmērā. Ja šo parādu nebūtu, ceļinieki varētu iztikt arī ar valsts budžeta līdzekļiem. Pašlaik nekas cits neatliek, kā censties pēc iespējas vairāk piesaistīt ES finansējumu.

Lai līdzekļu sadalījums pa reģioniem būtu daudz maz sabalansēts, Satiksmes ministrija piedāvā līdztekus nacionālajai programmai par ceļu infrastruktūras attīstību izmantot arī otru programmu

un kādreizējās lauku ceļu programmas līdzekļus aptuveni 11 miljonu latu apmērā nozīrēt Latgalei.

Kā LRAA valdes sēdē solīja Latvijas Autoceļu direkcijas tehnikās pārvaldes direktors Laukšteina kungs, tu vāko divu nedēļu laikā LRAA saņems rakstisku atbildi, kurā būs minēti konkrēti skaitļi, kā ministrija plāno novērst nevienlīdzību līdzekļu sadalījumā reģioniem.

Gan Preiļu rajona padome, gan LRAA ir pilnas atbalsta Latgalei ceļu infrastruktūras sakārtošanā ne tikai vārdos, bet arī darbos, par ko arī tiks informēti iedzīvotāji.

L.Kirillova

● Jānis Jurkāns:

«Rietumi mūs nesapratīs»

⇒ 2. lpp.

● Preiļos neplāno paaugstināt apkures tarifus

⇒ 3. lpp.

● Pašvaldību ziņas

⇒ 4. lpp.

● LIKTENI

Ar Latvijas vārdu sirdī...

⇒ 5. lpp.

● «Cerība»

⇒ 6., 7. lpp.

● Apsveikums, horoskops

Man vectētiņš dod «piecīšus»!

⇒ 8. lpp.

● Sludinājumi, reklāma

⇒ 12. lpp.

Cilvēka bojā eja saistīta ar nelaimes gadījumu darba vietā

Trāģisks gadījums 24. februārī notika SIA «Līvānu ķieģeļi», kur 1946. gadā dzimušais operators guva ar dzīvību nesavienojamas traumas un pēc nelaimīgā notikuma slimnīcā mira. Kā «Novadnieku» informēja Latgales reģionālās Valsts darba inspekcijas valsts darba inspektors Gunārs Kļavinskis, operators traumas guvis māla iridnāšanas iekārtā. Tā ir 4 x 2,5 metrus liela tilpne, kurā tiek izbērtas mašīnas krava ar māliem. Mālu sadrupināšana notiek ar speciālu smalcinātāju. Iekārta pēc vajadzības jāiztīra. Operators ir veicis tīrīšanu izslēgtā iekārtā, bet tā nenoskaidrotos apstākļos sākusī darboties. Strādnieks guva smagas traumas un pēc nogādāšanas slimnīcā mira.

Valsts darba inspektors Gunārs Kļavinskis ir apsekojis notikuma vietu, tiek sastādīts speciāls nelaimes gadījumu izmeklēšanas akts. Lietas apstākļi noskaidrošanu veic arī policija.

Preiļu rajonā šogad tas ir pirmais darbavietā notikušais nelaimes gadījums ar traģisku iznākumu.

Austrumlatvijas reģiona graudu audzētāji gatavojas gadskārtējai konferencijai

9. martā pulksten 11.00 Rēzeknes rajona padomes telpās, Atbrīvošanas alejā 95, notiks Austrumlatvijas reģiona graudu audzētāju konference, informē Preiļu lauksaimniecības konsultāciju biroja vadītāja Silvija Dreijere.

Konferencē apspriedīs graudkopības situāciju Latgalē, savu viedokli izteiks akciju sabiedrību «Rēzeknes dzimavnīks», un «Rīgas dzimavnīks» pārstāvji, paredzētas sarunas par vairākām Latgales zemniekiem aktuālām tēmām: graudkopības attīstība, stratēģija, iepirkuma prasības; graudaugu šķirnes un to sēklaudzēšanas iespējas; sadarbības projekta rezultāti un turpmākie sadarbības virzieni; jaunumi graudaugu kultūru aizsardzībā un mēslošanā. Par graudaugu slimību apkarošanu un augšanas regulatoru pielietojumu graudaugu sējumos informēs SIA «BAS» speciālisti. SIA «Latgales lauksaimniecības zinātnes centrs» direktore Veneranda Stramkale stāstīs par graudaugu audzēšanas tehnoloģiju izmēģinājumiem, rezultātiem un sniegs savus ieteikumus.

Konferences laikā tiks piedāvāta jaunākā informācija par graudaugu šķirnēm, mēslojumu, augu aizsardzības līdzekļiem, tehniku un izmēģinājumu rezultātiem. Tuvāka informācija Preiļu lauksaimniecības konsultāciju centrā pa tālruni 53-81264.

NACIONĀLĀS ZIŅAS

Samazina «Latvijas pasta» monopoli

Saeima ceturtdien galīgajā lasījumā apstiprināja grozījumus pasta likumā, kas paredz «Latvijas pasta» (LP) monopolitēsi pakāpenisku samazināšanu. Līdz 1. maijam, kad Latvija iestāsies ES, pastam ir monopolitēsi uz iekšzemes un starptautiskajiem vēstulju korespondences sūtījumiem, kuru svars nepārsniedz divus kilogramus. No maija monopolitēsi saglabāsies vairs tikai uz sūtījumiem, kuru svars nepārsniedz 100 gramus, bet no 2006. gada — uz sūtījumiem, kuru svars nepārsniedz 50 gramus. Citi uzņēmumi varēs sūtīt korespondenci, uz kuru LP ir monopolitēsi, tikai tad, ja to tarifi būs vismaz trīsreiz augstāki līdz 2006. gadam un vismaz divarpus reizes augstāki no 2006. gada.

Tuvākajos gados cenas pārtikai varētu celties par 30-50%

Tirgus pārzinātāji atzinuši, ka paplašinātā ES agrāk vai vēlāk notiks cenu izlīdzināšanās. Tuvākajos gados pārtikas cenas kopumā varētu pieaugt par 30-50%. Laikraksts «Diena» atgādina, ka pārtikas produktu cenu celšanās, kas iepriekš tika prognozēta pēc Latvijas pievienošanās ES, notikusi jau šā gada sākumā — cenas augušas vairākām pārtikas precēm, visvairāk pienam un tā produktiem. Nozāres pārzinātāji to skaidro ar Baltijas valstu un ES tirgu savtūvināšanu — piena cenu atšķirības starp ES valstīm un Latviju, kur tās lielā mērā uz zemiņu rēķina līdz šim bijušas ļoti zemas, sāk izlīdzināties. Eksperti prognozē, ka piena, maizes, olu, liellopu gaļas un citu pārtikas produktu cenas šā gada laikā un arī nākamajos gados vēl celsies. Pārtikas ražotāju pārstāvji gan uzsver, ka Latvijā cenu palielināšana lielākai daļai produktu nebūs ārkārtīgi strauja un nesasnies astronomiskus apjomus, jo būs proporcionāla pircēju maciņa piebriešanas tempam.

Būtisks cenas pieaugums gaidāms tiem produktiem, kuriem līdz ar Latvijas iestāšanos ES tiek ieviesta vai palielināta ievaduma, piemēram, rīsiem, par kuru importēšanu līdz šim nav bijis jāmaksā. Rīsiem līdz ar to cena palielināsies par 0,27 latiem uz kilogramu.

Centrālās Statistikas pārvaldes dati liecina, ka kopumā pārtikas produktu cenas janvārī cēlušās par 2,1%.

Saeima atbalsta pievienošanu NATO

Atbalstot Latvijas pievienošanu Ziemeļatlantijas līgumam, kas uzbrukumu vienai no alianses valstīm uzskata par uzbrukumu visām, Saeima ceturtdien nobalsoja par valsts iestāšanos NATO, tādējādi īstenojot vienu no atjaunotās valsts svarīgākajām ārpolitikas prioritātēm. Kad nākamnedēļ Rīgā ieradīsies jaunais NATO ģenerālsēkretārs Jāps de Hops Šēfers, Latvija viņam varēs paziņot, ka nav nekādu šķēršļu, lai 2. aprīlī pie alianses mītnes Briselē kopā ar pārējām sešām jaunajām valstīm varētu pacelt arī sarkanbaltsarkano karogu.

Komisārs: Reformai jānodrošina vienādas iespējas katram Latvijas bērnam

Pilnībā atbalstāma ir Latvija izglītības reforma, ar kuru katram Latvijas bērnam būtu dotas vienādas iespējas un izdevības un sabiedrība integrēta vienā veselumā, sarunā ar Valsts prezidenti ceturtdien atzinis EDSO augstais komisārs nacionālo minoritāšu jautājumos Rolfs Ekeuss. Abas amatpersonas ir vienprātīgi, ka kopumā pārmaiņas mazākumtautību izglītībā jāīsteno pragmatiski un elastīgi, ņemot vērā situāciju katrā skolā. Spriedzi, pēc komisāra domām, mazinātu mazākumtautību konvencijas ratificēšana.

Ziņas sagatavoja T.Elste

NOVADNIEKS

Redaktore Tamāra Elste

Pasūtījuma indekss 3033.

Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.

Izdevējs – SIA «Novadnieks. Redakcija».

Redakcijas adrese: Brīvības ielā 14, Preiļi, LV-5301.

Elektroniskais pasts: novadnieks@axel.lv

Tālr. 1-53-07056, mob. tel. 9410288 (redaktorei),

1-53-07057 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana),

1-53-07058, 1-53-07059 (žurnālistiem). Fakss 1-53-07057.

Par sludinājumu saturu atbild to iesniedzējs.

Laikrakstā publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.

Pārpublicējot atsauce uz «Novadnieku» obligāta.

Laikraksts iespiests SIA «Latgales druka» Rēzeknē.

Mājas lapa internetā: www.novadnieks.lv

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesī
(trešdien, sestdien).

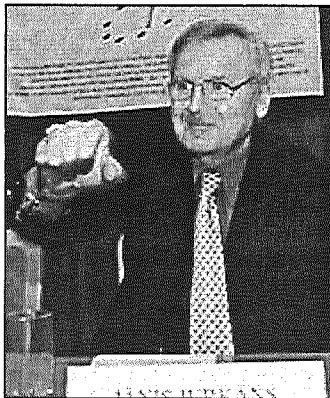
INFORMĀCIJA

Jānis Jurkāns: «Rietumi mūs nesaprātis»

JĀNIS JURKĀNS bija pirmais Latvijas ārlietu ministrs pēc piecdesmit okupācijas gadiem, un vienlaikus viņš ir viens no pretrunīgākajiem neatkarīgās Latvijas politiķiem. Jurkāns bijis ievēlēts visos Saeimas saaukumos kopš 1993. gada, taču ik pa laikam viņa politiskā rīcība vai paziņojumi sabiedrībā izraisa neviennozīmīgas atsauksmes.

No Jāņa Jurkāna vadītās Tautas saskaņas partijas pieci Saeimas deputāti pārgāja uz Latvijas Pirmo partiju, tā mainot vienu no iespējamiem jaunveidojamās valdības tapšanas scenārijiem un atņemot Jurkānam cerības beidzot atkal piedalīties valdības darbā, kuru viņš bija spiests atstāt 1992. gada oktobrī pēc toreizējā valdības vadītāja Ivana Godmaņa pieprasījuma.

Universitātes angļu valodas pasniedzējs, krāsotājs un Latvijas Tautas frontes (LTF) ārlietu komisijas referents, ārlietu ministrs un visbeidzot Tautas saskaņas partijas priekšsēdētājs — tāda īsumā ir Jāņa Jurkāna biogrāfija, kas slēpj arī daudz neizprotamu lietu un politiskas «nesaskaņas». Jau 1992. gadā Jurkāns iestājās par pilsonības piešķiršanu visiem Latvijā dzīvojošajiem un protestēja pret Abrenes jautājuma iekļaušanu sarunās ar Krieviju. Pēc dažiem viņa izteikumiem ārzemēs, ka Latvijā tiekot pārkāptas nepilsoņu tiesības, Augstākā padome 1992. gada oktobrī ierosināja jautājumu par neuzticības izteikšanu Jurkānam. Tajā reizē no amata zaudēšanas viņu glāba tikai Godmaņa aicinājums nebalsot par neuzticību ārlietu ministram. Tomēr savu amatu Jurkāns zaudēja tajā pašā mēnesī, kad viņa demisiņu pēc kārtējiem «izteikumiem» kādā TV pārraidē no jau pieprasīja pats premjers. Visus turpmākos gadus Jāņa Jurkāna darbību politikā pavadījuši vairāk vai mazāk skaļi minējumi par to, kā interesēs Jurkāns

politikā darbojas, un dažas reizes viņš pat grasījies sūdzēt tiesā tos, kuri izteikuši aizdomas, ka viņa vadīto partiju finansē no Krievijas.

2002. gadā Jānis Jurkāns kļuva par politisko organizāciju apvienības «Par cilvēka tiesībām vienotā Latvijā» (PCTVL) līdzpriekšsēdētāju. Kā zināms, PCTVL ietilpa arī Tatjanas Ždanokas vadītā «Līdztiesība» un Latvijas Sociālistiskā partija (LSP), kuras līderis ir Alfrēds Rubiks. Pagājušā gada februārī Jurkāns paziņoja, ka TSP izstājas no PCTVL, jo neredz iespēju turpināt sadarbību ar abiem minētajiem partiju vadītājiem. Pēdējos mēnešos prese nereti apcerēja Jurkāna vēlmi tuvināties Repšiem, tā meklējot izeju no gandrīz desmit gadu ilgās atrašanās opozīcijā.

— Kādi, jūsprāt, ir Einara Repšes valdības demisiņas cēloņi? Kas gāza šo valdību? — Bailes. Bailes no tā, ka «neapbrēķināmais» Ministru prezidents varētu uzsākt to, ko dara Krievijas prezidents, — iebāzt cietumos personas, kuras ir piedalījušas valsts apzagsānā. Joprojām kaut kādas darbības notiek arī ap lielajiem uzņēmumiem Latvenergo, Latvijas Mobilais telefons, Ventspils nafta, un arī tur noteikti ir iesaistītas kādas ekonomiskās intereses. Turklāt mums nāks lielā naudā no Eiropas, un jautājums skan: «Vai tiešām ļausim «trakajam premjeram» to naudā apgūt un ar to visu tikt galā?! Vajadzētu mums, biznesmeņiem un ekonomistiem, lietu ņemt savās rokās un nepieļaut procesu neprog-

nozējamību valstī.»

— Vai līdzšinējie notikumi liecina, ka kāds ir reāli apdraudēts?

— Manuprāt, tie cilvēki, kuri baidās, varētu domāt, ka premjeram līdz šim vēl nav īsti bijis laika, jo bija jācīnās ar Šleseru, ar 20. septembra valdības krīzi, bet gan jau vienā brīdī laiks atradīsies. Pieņemu, ka nav nemaz tik vienkārši sakārtot valdības struktūras, jo pie mums nav kā Rietumvalstīs, kur ierēdņi nav politizēti un dara savu darbu, bet politisko kursu nosaka politiķi. Salīdzinot var teikt, ka ierēdņa darbs ir kā autovadītājam — politiķis iesēžas automašīnā un pasaka, kur braukt, un vadītājs viņu ved, profesionāli ievērojot visus noteikumus un to, kur braucējs grib nokļūt. Tā vajadzētu būt visās iestādēs, bet Latvijā diemžēl nav tādas kārtības, tādēļ Repšiem tiešām laika ir bijis par maz, lai kaut ko izdarītu. Nedomāju, ka viņam pietrūka vēlmes darīt.

— Apšaubīta jau tiek nevis vēlme, bet prasme darīt.

— Tie ir jauni cilvēki politikā, pirmo reizi pie varas, viņiem trūkst politiskā brieduma. Pieredzes trūkums un specifiskā vide, kurā strādājam, neveicina korupcijas apkarošanu.

— Kādēļ politiķim ir vajadzīgs tik dārgs pasākums — partija, kuru viņš uztur no savas kabatas?

— (Ironiski) Lai ieviestu valstī kristīgo ticību, nostiprinātu to morāli un beigu beigās uzliktu krustu uz Saeimas jumta. Es taču katrā teikumā dzirdu no viņiem Dieva vārdu, un arī par tiem deputātiem, kas pārgāja no TSP uz LPP, dzirdēju, ka lielākais ieguvums Pirmajai partijai ir tas, ka frakcijā ienākuši kristieši.

— Vai neticat, ka notikšajam pamatā ir kristīgās vērtības?

— Es ticu tam, ka pirmo reizi Latvijas vēsturē politiķi tiek pārvilināti varas sagrābšanas nolūkā.

— Arī visās iepriekšējās Saeimās deputāti ir staigā-

juši no frakcijas uz frakciju.

— Tas nebija tik klaji. Bija skaidrs, kāpēc kādreiz, piemēram, Lagzdīņš un Abiķis aizgāja no «Latvijas ceļa» — partija bija novirzījusi prom no tā, kas kādreiz bija. Tagad viena frakcija tiek stiprināta varas sagrābšanas nolūkos.

— Politikā esošajiem cilvēkiem un partijām mērķis ir vara, lai darītu to, ko viņi uzskata par pareizu un vajadzīgu — tā ir ābece patiesība.

— Runa ir par kaut ko citu. Izvēle ir nodota tautas rokās, un vēlētājs lemj, kam nodot varu. Tas, kas notika, nav labākais veids, kā cīnīties par varu. Protams, to var pārmest arī mums, jo mēs atdalījāmies no PCTVL. Vienīgā atšķirība ir tā, ka mēs to darījām laikā, kad nebija valdības krīzes. Tas bija apzināts process, par ko mēs partijā runājām jau pirms vēlēšanām, mēs zinājām, ka nepaliksim kopā. Cik tas bija godīgi, ir cits jautājums. Attaisnojumam varu teikt, ka mums bija plāns uz politiskās apvienības bāzes izveidot centriski kreisu partiju ar sociāldemokrātisku ievirzi, bet Ždanoka šo procesu izjauca.

— Kāds ir jūsu nākotnes redzējums?

— Sliktākais ir tas, ka daudzi Latvijā nomirs pirms laika, jo viņiem nav cilvēka cienīga dzīves līmeņa. Kā reiz kāds teica, ka daļai tautas būs jākalpo par mēslojumu, lai nākamās paaudzes dzīvotu labāk. Diemžēl Latvijai šis mēslojuma slānis ir pārāk biezs, un tas ir amorāli Jaunatne dzīvos arvien labāk, Eiropa ienāks Latvijā ar visu savu atribūtiku. Ārpolitikas kā tādas Latvijā vairs nebūs, ja mēs ticam, ka lielajai Eiropai ir nākotne. Tāpat arī Aizsardzības ministrijas pienākumi būs citi. Nedomāju, ka mums būs īpaši liela izvēle, braukt uz Irāku vai ne — kā «lielie zēni» teiks, tā arī darīsim. Es par to nerunāju negatīvā nozīmē, jo saprotu, ka mēs vairs nedzīvosim Brīvības muzejā.

«Nedēļa», saīsināti

Kā atrast radnieku vai senu draugu?

Ja persona vēlas atrast kādu radnieku vai senu paziņu, par kuru jau vairākus gadus nav nekādu ziņu, Pilsfonības un migrācijas lietu pārvalde var sniegt palīdzību. Lai to noskaidrotu, personai jānododas uz jebkuru no Pilsfonības un migrācijas lietu pārvaldes teritoriālajām nodaļām. Meklētājam jāuzrāda pase, kvīts par valsts nodevas samaksāšanu (Ls 1,18) un jā-

iesniedz rakstisks iesniegums precīzi norādot visu zināmo informāciju par personu, kā arī meklēšanas iemeslu, kura dēļ ar cilvēku vēlaties sazināties. Papildus meklētājam ir jābūt sagatavotai rakstiskai ziņai, kuru viņš vēlas nosūtīt meklējamam draugam vai paziņai. Par meklējamo personu nepieciešams zināt personas vārdu, uzvārdu un dzimšanas datus, vēlams vēl

kāda papildu informācija, jo Iedzīvotāju reģistrā var būt reģistrētas vairākas personas ar vienādu vārdu. Pamatojums var būt gan radniecība, gan sena draudzība u.c. iemesli. Nodaļas darbinieki sagatavoto rakstisko ziņu pāršūti meklējamam cilvēkam un viņa reģistrēto dzīvesvietu. Saņemot vēstuli, persona varēs pati izlemt vai atsaukties uz aicinājumu vai nē, vai iz-

paust savu adresi meklējamam vai nē. Pastāv arī iespēja, ka persona šajā adresē vairs nedzīvo, tādēļ tā paziņojumu nesaņems. Nodaļas darbinieki meklējamās personas adresi pieprasītājam nevar izsniegt, jo Fizisko personu datu aizsardzības likums aizliedz sniegt citu personu datus bez to piekrišanas.

I.Saleniece,
PMLP preses sekretāre

INFORMĀCIJA

Preiļos neplāno paaugstināt apkures tarifus

Šoziem Latgales reģiona laikrakstos bieži rakstīts par apkures problēmām un maksas par karsto ūdeni un siltumu strauju palielināšanu – te Krāslavā, te Ludzā, te Daugavpilī. Šajā sakarā «Novadnieks» lūdza par situāciju apkures jautājumu risināšanā Preiļos pastāstīt SIA «Preiļu saimnieks» siltumapgādes un ūdens un kanalizācijas nodaļas vadītāju VLADIMIRU HARITONOVU.

Šoziem iedzīvotāji nesala

V.Haritonovs atzina, ka šoziem ar apkures nodrošināšanu pilsētā lielu problēmu nebija, gadījās vienīgi dažas nelielas avārijas siltumtrasēs, kur tehniska rakstura sarežģījumi novērsti nekavējoties. Centrālais dzīvojamumu masīvs, kā arī «Laukehnika», Celta ielas un Cēsu ielas dzīvojamajos masīvos iedzīvotāji par apkuri nav sūdzējušies.

A.Upīša ielas dzīvojamumu masīvā siltumu nodrošina akciju sabiedrība «Preiļu siers», ar kuru noslēgts līgums. Arī šajā masīvā situācija šogad ir uzlabojusies. Pirms nedēļas SIA «Preiļu saimnieks» speciālisti un novada domes priekšsēdētājs Jānis Eglītis apsekoja tos 10 dzīvokļus, no kuriem bija saņemtas sūdzības par sliktu apkuri. Konstatēts, ka šajos dzīvokļos gaisa temperatūra bija no +18 līdz +22 grādiem. Uzlabojumu apkurē speciālisti saista ar to, ka uzņēmuma katlu māja šajā sezonā tiek darbināta ar dabas gāzi, kā arī ar pagājušā gada rudenī veikto daļējo siltumtrašu nomaiņu.

Šasarā turpināsies būvdarbi

Pilsētas siltumsistēmas rekonstrukcijas darbi sākās 1998. gadā un turpināsies arī šovasar. Iepilnāts, pilnībā pārejo uz divcauruļu sistēmu, pabeigt rekonstrukciju centrālajā dzīvojamumu

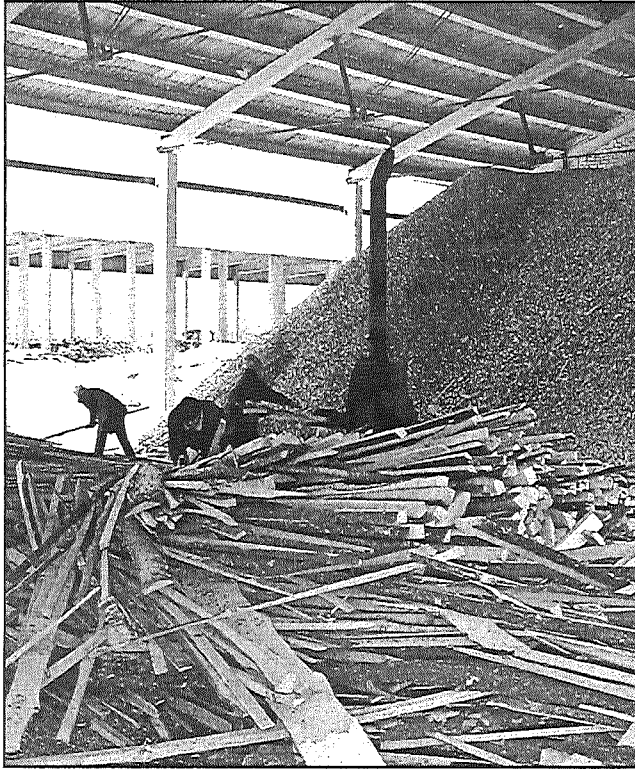
masīvā. Lielākais būvdarbu apjoms paredzēts Rēzeknes ielas dzīvojamumu masīvā, uz kuriem tiks izbūvēta divcauruļu apkures sistēma un tai pieslēgtas astoņas daudzdzīvokļu mājas. Līdz ar to siltumsistēmas rekonstrukcijas vērienīgākie darbi centra masīvā būs pabeigti.

Kurināmais kļūst dārgāks

Kā kurināmais Preiļos tiek izmantota dabas gāze un šķelda. Pagājušā gada sākumā 1000 kubikmetri dabas gāzes maksāja 80 latus, no 1. jūnija gāzes cena ir palielināta līdz 97 latiem par 1000 kubikmetriem. Tomēr šo sadārdzinājumu atsvēr uzlabojums ekoloģiskajā situācijā un tas, ka dabas gāze ir daudz drošāks un kvalitatīvāks kurināmais.

Plānotais gāzes patēriņš apjoms centrālajai katlu mājai noteikts 1,5 miljoni kubikmetru gadā, bet faktiskais patēriņš ir atkarīgs no klimatiskajiem apstākļiem. Piemēram, šogad sasniegtais rekords ir patērētie 19 463 kubikmetri dabas gāzes dienā, kas naudas izteiksmē ir aptuveni 1800 lati.

Otrs izmantotais kurināmais veids ir koksne – šķelda, skaidas, malka. SIA «Preiļu saimnieks» pagaidām neizjūt šī kurināmā trūkumu. Noslēgti 11 līgumi ar piegādātājiem, kas lielākoties ir dažādi gateri un kokapstrādes firmas, kur uzstādīti šķeldotāji. Dažādi atgriezumi un nomaļi tiek pārstrādāti, atkarībā no līguma nosacījumiem uzņēmēji

● Bijušās līnu fabrikas teritorijā darbojas SIA «Preiļu saimnieks» šķeldotājs. To apkalpo viens uzņēmuma strādnieks un četri palīgi, kas tādā veidā veic sabiedriskos algotos darbus. Foto: M.Rukosjuvs

vai nu paši piegādā šķeldu uz katlu mājām, vai arī to uz pilsētu atved SIA «Preiļu saimnieks» transports. Bijušās līnu fabrikas teritorijā «Preiļu saimnieks» no koksnes atgriezumiem un nomaļiem šķeldu ražo pašu spēkiem, šajā darbā tiek iesaistīti sabiedriski algoto darbu veicēji.

Pagājušā gada apkures sezonā pilsētas katlu mājas siltuma ražošanai patērēja 58 000 beramo kubikmetru šķeldas un skaidas. Apmēram trešo daļu no apjoma sagatavoja SIA «Preiļu saimnieks».

Nodaļas vadītājs atzīst, ka, lai gan pagaidām koksnes atkritumu pietiek, tuvākajos gados var rasties problēmas. Šķeldas cena aug, piegādātāji vairs nevēlas koksnes atgrie-

zumus pārdot par latu kubikmetrā.

Apkures tarifu negrasās paaugstināt

V.Haritonovs, kas ir arī Preiļu novada domes deputāts, uz jautājumu, vai sakarā ar kurināmā cenu sadārdzinājumu gaidāms arī apkures tarifu kāpums, mierināja, ka pagaidām par to netiek domāts. Arī nākamajā apkures sezonā maksa par apkuri Preiļos varētu palikt līdzšinējā.

Individuālo siltuma patēriņu maksājumu parādi svārstās 30 līdz 40 tūkstošu latu apmērā, kas ir vairākkārt mazāk nekā pirms gadiem pieciem.

L.Kirillova

ZVANI!

Katru darbdienu uzklusim jūs pa tālr. 1-53-07056.

Jebkurš var piezvanīt uz laikraksta redakciju un izsacīt savu sāpi, vienkārši parunāt vai arī izteikt priekšlikumus, jautāt. Varat norādīt uz dažādām nevēlām, kļūdām, jums nepieņemamām norisēm. Protams, neaizmirstiet pateikt arī ko labu.

Cena un vērtība

Šonedēļ uz mūžīgo dusu savas dzimtas zemes klēpi devās Latgalei uzticīgais dēls, 18 dzejoļu grāmatu autors, dzejnieks Pēteris Jurciņš. No Policijas akadēmijas, kur notika izvadīšanas ceremonija, līdz kapu kalniņam Nautrēnu pagastā dzejnieku pavadīja gandrīz viss Rīgā dzīvojošais Latgales kultūras zieds – dzejnieki, mākslinieki, kinorežisori. Klusi skums liganais āra bērzs, skries mazā valodzīte šopavasār, skries citā pavasarī, un... nesasaucs mājās pasaules staigātāju.

Dzejnieks Pēteris Jurciņš kopā ar citiem latgaliešiem labprāt brauca ciemos uz dzimto Latgali, kad viņu uzaicināja uz literāriem sarīkojumiem skolās, bibliotēkās, kultūras namos, uz Dzejas dienām. Kāds pie afišas rauc degunu, nu ja, atkal mūsu pašu ļaudis, vai tad smalkāki dzejnieki no citiem novadiem nav atrodami? Bet tie smalkie, svešie, tāpat prata raut degunus, – kāpēc mums uz Latgali? Tikai mūsu pašu novadnieki spēj ar tik dziļu mīlestības un sirsnības devu dāļāt gaišus mirklus skolas bērniem, kas ieplestām acīm un vaļā mutēm pirmo reizi redz dzīvu Dzejnieku, vecām mammītēm ar likām mugurām. Tikai mūsējiem, savejiem ir saprotams, kā latgalieši visos laikos tiekušies pēc gara gaismas, pēc izglītības, tajā pašā laikā saglabājot katoliskās morālās vērtības. Tikai savejiem ir zināms, ka arī turpmāk latgaliešiem būs vajadzīgs tikpat daudz neatlaidības un uzņēmības, darba un pūļu, iekarojot savu vietu sabiedrībā. Šodienas latgaļu studentiem par to ir sava roka – popa versija – «agri cieļi, vālu iedīs latgalītis Reigā brauc...»

Bet ne katram lemts būt par mākslinieku, politiķi, slaveno sportistu vai citādi sabiedrībā ievērojamu cilvēku. Vairums ir gluži vienkārši, dzīvo, strādā, mīl, apprecas, slimo, noveco. Vai viņiem mazāk tiesību uz cilvēka cienīgu dzīvi? Un vai kādā likumā, deklarācijā, noteikumos kādam administratoram ir dotas tiesības lemt par otra cilvēka dzīvību?

Šokējošs un cinisks gadījums šonedēļ piedzīvots Jūrmalā, kur pie naktspatversmes durvīm nosala sieviete. Kāds bija piesavinājies tiesības lemt, vai aukstajā ziemas naktī cilvēks ir cienīgs uz siltu pajumti.

Atceros, kā bērnībā mēs, bērniņi, ar izbrīnu klausījāmies kara laikus pārdzīvojušās vecmātes stāstus. Ne tik daudz par frontēm, kas turp un atpakaļ gāja pāri vienkāršajām lauku mājām, bet par bēgļu straumi. Vakaros pie durvīm klauvējuši pilnīgi sveši ļaudis, sievietes ar bērniem, vecūki un vecenītes, ko kara notikumi bija izmētājuši pa pasauli. Atmiņā palicis stāstītais par badinām, vājām, nopliušām, krievu valodā runājošām svešajām viešpām ar tikpat nomocītiem bērniem, kas ar pateicību pieņēma necilo guļavietu siltumā uz lielās krāsns, vai vismaz uz salmu maišeļa. Ritā šie nakšņotāji devās tālāk, sev vien zināmos ceļos. Cilvēcības vārdā pajumte un siltums, uzticība un arī kāds maizes gabals vai zupas šķīvīš tika dalīts ar pilnīgi svešiem ļaudīm, ar kuriem ceļi nekad vairs nekrustojās.

Tagad esam nonākuši līdz laikiem, kad pat oficiāla ārstniecības iestāde vai sociālās palīdzības centrs par primāro uzskata noskaidrot, vai cilvēks ir maksāspējīgs, vai viņam būs šie dažādi lati pie dvēseles, un tikai tad atver vai arī neatver savas durvis. Par ikdienišķu statistiku kļuvis nosalušo skaits – tik un tik Maskavā, tik Rīgā. Ne taigā, ne pie Polārā loka, bet pilsētās. Kur patversmes, slimnīcas, mājas, policija, dienests tāds un dienests šāds. Tā vien liekas, ka reizēm dienestiem ir svarīgāki semināri, koncepcijas, deklarācijas, programmas nevis konkrēta cilvēka glābšana no nelaimes un bojā ejas. Bet ārsti uz slimnieku skatās kā uz draudu viņa finansēm, jo varbūt šī cilvēka ārstēšanu apmaksā cita slimokase.

Ir tāds sakāmais, ka ciniķis zina visam cenu, bet nezina vērtību. Vai esam nonākuši līdz ciniķu sabiedrībai, kurā cena noteikta visam, bet vērtība – nekam? Pat ne cilvēka dzīvībai?

L.Rancāne

Tirgus ziņas (Ls/kg)

	Līvānos	Preiļos		Līvānos	Preiļos		Līvānos	Preiļos
Gaļa, zivis, piena produkti, olas								
Gurma gaļa	1,69	1,75	Mēle	2,0	—	Kāposti	0,08	0,08
Plecs	1,49	1,65	Tauki	0,65	0,70	Skābēti kāposti	0,40	0,25-0,30
Kakla-karbonāde	2,0	1,80-1,90	Liellopa, teļa gaļa	1,35	—	Puravi	—	0,70
Karbonāde	2,49	2,50-2,70	Piens	0,18	—	Kīplokli	—	1,0
Kārtaine	1,45	1,60-1,65	Krējums	1,0	—	Sīpoli	—	0,35
Speķis	1,0-1,39	0,80-1,30	Biezpiens	0,60	—	Rutki	—	0,25
Sālīts speķis	1,20-1,50	—	Sviests	1,40	—	Kāji	—	0,20
Žavēta gaļa	1,30-3,0	—	Siers	1,30	—	Pupiņas	0,50	0,60-0,70
Galva	0,60-0,70	0,80	Reņģes	0,30	0,36	Linsēklu eļļa	—	2,40 (l)
Stilbiņi	0,58	1,10-1,20	Karpas	1,18	—	Linsēklu rauši	—	0,20-0,25
Kājas	0,40	0,70-0,80	Paipalu olas	—	1,0 (20 gab.)	Kaltētas sēnes	—	0,40 (100 g)
Ribiņas	1,0-1,40	1,10-1,20	Dārzeni, augļi, ogas, medus		—	Mieži (sēklas)	—	0,12
Kauli	0,50-0,60	0,50-1,20	Kartupeļi	0,10	0,08-0,10	Mieži	0,10	0,10
Aknas	1,30	1,20	Bietes	0,20	0,15	Kvieši	—	0,10
Sirds	1,0	1,20	Vārtas bietes	0,30	—	Auzas	0,10	0,10
Plaušas	0,70	0,85	Burkāni	0,15-0,20	0,12-0,15	Zirņi	0,35	0,30
Nieres	0,70	0,70-0,80	Dzērvenes	0,60	0,90	Cūku pupas	—	1,0
			Āboli	—	0,15-0,35	Rapušu eļļa	—	1,20 (l)
			Kaltēti āboli	—	0,15 (0,5 l)	Lopbarības milti	—	0,09

«Vārkavas kauss» — vienpadsmito reizi

No kopējā godalgu skaita trešo daļu ieguva Vārkavas vidusskolas sportisti, kas piedalījās savas skolas rīkotajās vieglatlētikas sacensībās «Vārkavas kauss». Vidusskolas atklātais čempionāts notika jau vienpadsmito gadu pēc kārtas. Šoreiz tas pulcināja rekordlielu dalībnieku skaitu — 157 jaunos sportistus. Ieradās skolēni no Līvānu 1. un 2., kā arī no Riebiņu vidusskolas, Preiļu, Rimicānu un Vārkavas pamatskolas, Preiļu Valsts ģimnāzijas. Sacensības notika trijos sporta veidos — 30 metru skrīšanā, augstlēkšanā un tāllēkšanā. Uzvarētāji tika noteikti katrā disciplīnā desmit vecuma grupās pēc iegūto punktu skaita. Tika izcīnītas 60 godalgas, no kurām 21 saņēma Vārkavas vidusskolas sportisti.

Meiteņu konkurencē Vārkavas kausu vecuma grupā līdz 1991. dzimšanas gadam izcīnīja Inga Mūrniece no Preiļu pamatskolas, bet vecākajā grupā par balvas īpašnieci kļuva Inga Babris no Preiļu Valsts ģimnāzijas.

Savukārt starp jaunākajiem zēniem vislielāko punktu skaitu savāca Maksims Sproģis no Līvānu 2. vidusskolas, bet no vecākajiem — Andrejs Skačkovs no Preiļu 2. vidusskolas.

No sacensību rīkotājiem — Vārkavas vidusskolas pārstāvjiem lielāko punktu skaitu guva Ilze Bartuseviča, kurai arī kopvērtējumā bija otrais labākais rezultāts. Teicamus sasniegumus uzrādīja arī Oskars Šulte.

Vārkavas kausa izcīņas sacensībām ir izveidojusās savas tradīcijas. Uz tām ierodas skolas absolventi. Arī šoreiz sacensību tiesāšanā piedalījās bijusi audzēkne Līga Stankeviča, kura studē Rīgas Tehniskajā universitātē.

Galvenā tiesneša pienākumus veica skolas sporta skolotājs Edgars Vaivodis. Viņš un otrs sporta skolotājs Staņislavs Staņkevičs ik gadus uzņemas galveno rīkotāju lomu. Šogad ievērojami uzlabojusies sacensību apstākļi, jo pēc skolā veiktās renovācijas sporta zālē labāk darbojas ventilācija.

Sacensību dalībniekiem bija iespējams noskatīties iepriekšējo gadu kausa izcīņas videoierakstus.

Šīs nedēļas nogalē skolas sportisti piedalās atklātajos čempionātos Arkādijā (Rīgā) un Ludzā.

Labās Zvaigznes labdaru sumināšana

Ar svinīgu 55 Latgales labdaru sumināšanu Daugavpili, rajona kultūras namā, noslēgušies labdarības atbalsta akcijas «Labā Zvaigzne» ietvaros rīkote godināšanas pasākumi.

Akcijā no Preiļu rajona tika pieteikti šādi cilvēki: Ilga Senkova, Laila Gercāne, SIA «Adugs» — Jāzeps Zukulis, uzņēmums «Anda Optec» no Līvāniem, Linda Rubane no Rušonas pagasta Gailīšiem, Māris Skrimblis no Jersikas pagasta. Par Ilgu Senkovu pieteikuma vēstulē teikts, ka viņa aprūpē pamestos, nelaimīgos, no dzīves izstumtos vecos cilvēkus, aizlūdz par nelaimē nokļuvušiem, skaisti lasa dzeju. Laila Gercāne raksturota kā cilvēks, kura ir rosinājusi un atbalstījusi dažādu iedzīvotāju grupu iniciatīvas, kā rezultātā Līvānu novadā ir izveidotas un sekmīgi darbojas daudzas nevalstiskās organizācijas, kuras piedāvā iespējas izglītoties, piedalīties kultūras un sporta pasākumos.

Linda Rubane, piecpadsmitgadīga meitene, ir sasitusi savu krājkašīti un sakrāto naudu — 40 latus ziedojusi, lai palīdzētu samaksāt par operāciju.

Par Māri Skrimbli stāstīts, ka viņš, veicot skolas autobusa šofera pienākumus, neatsaka nevienam pagasta iedzīvotājam, kurš lūdz pilsētā nopirkt zāles, degvielu, samaksāt par elektrību, izņemt pasta sūtījumu un tamlīdzīgi.

SIA «Adugs» regulāri ar uzņēmuma produkciju — cepumiem — atbalsta Līvānu bērnu un jauniešu centra, kluba «Reksis» rīkotos pasākumus.

Uzņēmums «Anda Optec» ar direktoru Dauri Pfafrudu priekšgalā ziedo līdzekļus bērnu un jauniešu brīvā laika organizēšanai Līvānu bērnu un jauniešu centrā, tā 20 gadu jubilejas un ansambļa «Spurgaliņas» 10 gadu jubilejas sarīkojuma organizēšanai.

Labdaru atbalsta akcijā «Labā zvaigzne» šogad tika nosaukti 1055 labdari, no kuriem 365 saņēma «Labās zvaigznes» nozīmīti un pateicības rakstus, jo, nesaudzējot savu laiku, zināšanas un līdzekļus, ir popularizējuši labdarības misiju sabiedrībā.

Labdarības atbalsta akcija notika jau piekto gadu, un visus gadus to kopīgi rīko Labklājības ministrija, Latvijas Pašvaldību savienība un Nevalstisko organizāciju centrs. Šogad labdari tika godināti piecos reģionos — Rīgā, Vidzemē, Latgalē, Zemgalē un Kurzemē.

L.Rancāne

RAJONA PAŠVALDĪBĀS

PREIĻU NOVADĀ

Novada dome saņem otro ES finansiālo atbalstu infrastruktūras sakārtošanas projekta realizācijai

20. februārī Preiļos, Dienvidlatgales reģionālās lauksaimniecības pārvaldes telpās starp Zemkopības ministrijas lauku atbalsta dienestu un Preiļu novada domi tika parakstīts līgums par projekta «Preiļu novada Aizkalnes pagasta centra un Preiļu pagasta centra autoceļu un ielu rekonstrukcija» realizācijas un finansēšanas nosacījumu izpildi.

Latvijai kā Eiropas Savienības kandidātvalstij, sākot ar 2000. gadu, ir pieejams finansiālais atbalsts strukturālām reformām lauksaimniecības un lauku attīstībai. SAPARD finansējums būs pieejams laika posmam līdz

2006. gadam. Sākot ar 2003. gada jūliju, SAPARD 4. atbalsta programmas «Vispārējās lauku infrastruktūras uzlabošana» 4.1. apakšprogrammā pašvaldībām tika dota iespēja pieteikties uz finansējuma saņemšanu pašvaldību (lauku apvidos) ceļu rekonstrukcijai.

Preiļu novada dome, pamatojoties uz 2003. gadā izstrādātajiem un apstiprinātajiem dokumentiem «Preiļu novada teritorijas plānojums līdz 2014. gadam» un «Preiļu novada attīstības programma līdz 2015. gadam», SAPARD projekta ietvaros izvirzīja konkrētu mērķi — Preiļu novada lauku pašvaldību ceļu rekonstrukciju. Tika sagatavota nepieciešamā dokumentu pakete, un 2003. gada 14. novembrī to

iesniedzām izvērtēšanai Lauku atbalsta dienestā.

Preiļu novada dome SAPARD projekta ietvaros veiks sekojošu ceļu un ielu rekonstrukciju 8,7 km garumā: Preiļu novada Aizkalnes pagasta centrā ceļa Garkalni — Pēteri — Ročāni 2,4 km rekonstrukcija; ceļa Aizkalne — Molauka 1,5 km rekonstrukcija.

Preiļu novada Preiļu pagasta centrā Jaunatnes ielas rekonstrukcija (ar jaunas asfaltbetona virskārtas izbūvi); autoceļa Litavnieki — Krapiški 2,23 km rekonstrukcija; autoceļa Lielie Mūrnieki — Krapiški 1,77 km rekonstrukcija.

Būvdarbus veiks Jēkabpils firma SIA «MIKOR». Pēc līguma noteikumiem auto-

ceļu rekonstrukcija jāveic līdz 2004. gada septembrim.

Projekta kopējā summa ir Ls 236 720,15 no kuras:

✓ Preiļu novada dome finansē Ls 56 170,88 (PVN daļa un 10% no attaisnotiem izdevumiem);

✓ Latvijas valsts finansējums — Ls 45 137,32;

✓ ES finansējums — Ls 135 411,95.

Projekts tiek realizēts ar domu sekmēt Preiļu novada infrastruktūras attīstību, aktivizēt saimniecisko darbību Preiļu novada lauku teritorijās, paplašināt privātā sektora darbību. Projekta ieguvēji būs visi novada iedzīvotāji, iebraucēji, uzņēmēji.

I.Ivanovs,
Preiļu novada domes priekšsēdētāja vietnieks

Mūzikas un mākslas skolas pūtēju orķestris gatavojas skolu jaunatnes dziesmu svētkiem

Jau trešo gadu ik nedēļu uz mēģinājumiem Preiļu mūzikas un mākslas skolā pulcējas pūtēju orķestra dalībnieki. 2001. gada 1. oktobri var uzskatīt par kolektīva dzimšanas dienu. Šobrīd tas ir vienīgais pūtēju orķestris mūzikas skolās Latgales reģionā.

Orķestra vadītājs Roberts Viškeris pastāstīja, ka doma izveidot orķestri radās 1998. gadā. No sākuma tika veidoti dažādu instrumentu ansambļi, bet nedaudz vēlāk — orķestris. Iesaistījās audzēkņi no citām nodaļām — akordeonisti un pianisti. Pašlaik kolektīvā darbojas astoņpadsmit jaunieši. Tē skan trom-

petes, saksofoni, flautas, baritons, tenors, alti, mežrags, tūba, sitamie instrumenti. Dīemžēl nav klarnes, jo šobrīd skolā nav pedagoga, kurš mācītu šī specifiskā instrumenta spēli. Bērni, kuri spēlē orķestri, apgūst vairākus instrumentus. Viena no orķestra dalībniecēm — Jelena Kovaļenko Preiļu mūzikas skolā mācījās akordeona spēli, klavieres un saksofonu. Pašlaik viņa turpina mācības Daugavpils mūzikas koledžā klavieru un saksofona nodaļā. Roberts Viškeris domā, ka Jelena atgriezīsies Preiļos un būs labs palīgs arī viņam, mācot orķestri. «Ja pēc mūzikas un mākslas skolas pabeigšanas jaunieši neaizplūstu projām, tad gan Preiļos būtu

varens orķestris,» saka Roberts Viškeris.

Protams, pastāvīgs kontingents būtu labāk, bet viņš nesūrojas, jo darbs ar orķestri ir vaļasprieks. Tiek mācīti mazāki bērni un gatavota maiņa. Pašlaik orķestri spēlē arī sešas meitenes, līdz ar to preilēnieši ļauj Latgalē iesikstējušo uzskatu, ka pūšamo instrumentu spēle ir vīriešu nodarbošanās. Orķestra kopmēģinājumi notiek divas reizes nedēļā, savas spēlēs partijas audzēkņi apgūst atsevišķi. Kolektīvs bieži koncertē Preiļu novadā. Pagājušā gada Siera dienā pūtēju orķestris ar nelieliem pārtraukumiem spēlēja visu dienu — gan gājiena laikā, gan dažādās pilsētas vietās, kur notika pasākumi.

Kultūras centrs pūtējus parasti aicina Valsts svētkos, dažādos svinīgos saietos un gadatirgos.

Notiek intensīvs darbs pie skolu jaunatnes dziesmu svētku repertuāra apgušanas. Latgales zonas pūtēju orķestru skatē «C» grupā pagājušajā gadā pūtēju orķestris ieguva otro vietu. No marta līdz maijam viņiem jāpiedalās arī zonas orķestru kopmēģinājumos Jēkabpilī.

Roberts Viškeris savas kolektīva vadītāja gaitas uzsāka kā vokāli instrumentālā ansambļa vadītājs. Tas bija laiks no 1968. gada līdz 1978. gadam, savukārt astoņdesmito gadu beigās neilgu laiku Preiļos darbojās pūtēju orķestris.

Projektu nedēļas ietvaros Aizkalnes pamatskolas skolēni pēta sava pagasta attīstību

No 16. līdz 20. februārim Preiļu novada Aizkalnes pamatskolā notika projektu nedēļa. Sākot no mazākajiem — 1. klases bērniem, līdz pat 9. klases audzēkņiem, projektu tēmas bija saistītas ar Aizkalnes pagasta laudīm, skolas vēsturi un pagasta attīstību. Projektu nedēļas noslēgumā skolēni prezentēja savus izstrādātos darbus.

Aizkalnes pamatskolas pašpārvaldes vadītājas Aija Špūle un Līga Paegle pastās-

tāja, ka 9. klases audzēkņi strādāja pie Aizkalnes pagasta ekonomiskās situācijas izpētes un demogrāfiskās situācijas analīzes pagastā. Nedēļas laikā tika aptaujātas Aizkalnes pagastā dzīvojošās ģimenes, analizējot viņu ienākumus, izdevumus un vajadzības. Interesanta aina atklājās, pētot demogrāfisko situāciju un iedzīvotāju migrāciju pēdējo sešu gadu laikā.

1. klases skolēni pētīja katrs savu dzimtas koku, bet 3. klase izveidoja projektu par personu vārdiem, kas sastopami Aizkalnes pamatskolā. Noslēgumā skolas populā-

rāko vārdu īpašniekiem, visiem skolotājiem un tehniskajiem darbiniekiem dāvināja atklātnītes ar viņu vārda nozīmes skaidrojumu.

4.-8. klašu skolēni bija izvēlējušies Aizkalnes pamatskolas vēstures tēmu un vāca informāciju par skolas bijušajiem pedagogiem, tehniskajiem darbiniekiem un absolventiem. Tika izveidota skolas tehnisko darbinieku portretu galerija, daudz informācijas tika savākts par absolventu darbu gaitām. Patikams pārsteigums bija tas, ka liela daļa Aizkalnes pamatskolas absolventu strādā te-

pat Preiļu rajonā un ir pazīstami uzņēmēji, valsts institūciju un pašvaldību darbinieki, mediķi. Savāktā informācija tiks apkopota, izveidojot skolas gadagrāmatu, kurā būs fotogrāfijas no dažādiem skolas pasākumiem un īsi apraksti par tiem. Darbs pie projekta turpināsies. Tā varētu būt audzēkņu dāvana Aizkalnes pamatskolai Preiļu novada skolu salidojumā 2005. gadā.

M.Paegle,
Preiļu novada domes sabiedrisko attiecību speciāliste

LIKTEŅI

Ar Latvijas vārdu sirdī...

Pirmie pārdzīvojumi
jau bērnībā

Viktora Kozmina dzimtā puse — Daugavpils. Viņa tēvs dienēja Latvijas armijas jātnieku pulkā, bija eskadrona komandieris. Protams, mājās armijas lietas bija pirmajā vietā, tāpēc karavīra dēlā, kaut viņš arī gribēja izvēlēties citu amatu, nevarēja nebangot karavīra asinis. Un tad kādu dienu viss sagriezās ar kājām gaisā. Saulainajai bērnībai melnu svītru pārvilka liela nelaime — tēvs mācību laikā nokrita no zirga un aizgāja bojā. Izrādās, ka ar to mazajai sirsniņai ciest vēl nebija diezgan. Māte bija izlutināta sieviete un uzskatīja, ka virsnieka sievai nedien strādāt.

Tā Viktora bezrūpīgā un laimīgā dzīve acumirkļi pārvērtās istā ellē. Ko viņš izcieta, bērns būdams, nav grūti iedomāties, ja pat Labklājības ministrijas darbiniekiem nācās ievērot un mazo puisīti atņemt mātei. Viņu adoptēja turīgi saimnieki Ida un Jānis Melnbārži Ērgļu pagastā. Viņiem piederēja visai spēcīga zemnieku saimniecība — Kalnu Auglānu mājas. Divpadsmit gadus Viktors Kozmins vienā rāvienā pazaudēja gan māti, gan tēvu, bet ieguva labus, gādīgus audžuvecākus. Melnbārži rūpējās par Viktoru kā par savu dēlu. Deva viņam pienācīgu izglītību un vēlāk nosūtīja mācīties uz Rīgu. Viņš iestājās Katolu garīgajā seminārā. Viktora Kozmina mērķis dzīvē bija pats cēlākais — kalpot Dievam, mācīt cilvēkus dzīvot pēc Dieva likumiem. Viņš nekad nedomāja kļūt par karavīru. Taču dzīve pagriezās citā gultnē... Bija 1939. gads.

Mācītāja sutanas vietā
— vācu armijas
virsnieka uniforma

Pēc gada represiju, nežēlīga terora vilnis sasniedza Latviju. Sarkanais mēris nešķīroja pēc tautības. Ja tu nebiji lojāls padomju varai un vēl piedēvējam turīgs, tad tu biji nolemts iznīcībai. Tāpat kā daudzus latviešus, arī Viktora Kozmina audzētāvu, viņa vecākus kā tautas ienaidniekus izveda uz Sibīriju. Neviens no viņiem vairs nekad neatgriezās Dzimtenē. Latvijā palika tikai trīs cilvēki no Melnbāržu ģimenes — Viktors, kurš tolaik mācījās Rīgā un Ida Melnbārde ar tikko piedzimušo meitiņu Skaidru.

Ko bija darīt garīgā semināra studentiem? Komunisti pret baznīcas kalpiem izturējās naidīgi. Tāpēc augstākā baznīcas vadība nolēma visus 27 studentus pārvēst uz Daugavpili un noslēpt pie mācītāja Gablika baznīcas pagrabos. Tur arī Viktors Kozmins palika līdz vācu armijas ienākšanai. Vāciešus sagaidīja kā atbrīvotājus un viens no pirmajiem brīvprātīgi pieteicās pie viņiem dienēt. Vai bija viegli spert šo soli? Viņš atzīst, ka tāda lēmuma pieņemšanā lielu lomu nospēlēja naids pret

padomju varu. Tā kā Latvijai nebija savas armijas, bet vācu armija tajos laikos bija pati spēcīgākā Eiropā, tikai tā viņš redzējis iespēju cīnīties par Latvijas neatkarību. Tolaik Viktoram Kozminam bija tikai 16. Tādā vecumā puisēli mīl spēlēt varoņus.

Izlūks ar
kartogrāfa diplomu

Bet tālāk bija abvēra kara izlūku skola. Tur sagatavoja izlūkus darbam dziļā ienaidnieka aizmugurē. Ne tikai līdz sākumiem bija jāapgūst kara māksla un krievu valoda, bet fiziski bija jābūt sagatavotam veikt jebkuru uzdevumu. Izlūkiem bija jāprot pilnīgi viss — lēkt ar izpletņi, peldēt, cīnīties dažādos ciņas veidos, noraidīt informāciju savējiem, mīlēt sievietes, izdziedināt slimniekus, vajadzības gadījumā pielietot jebkuru ieroci. Skolā mācīja, kā izspiegt pretinieku, veikt diversijas aktus tā teritorijā.

— Ir absurdi domāt, — lai cīnītos, vajag būt milzim. Tiem lielajiem ir tikai spēks, bet nav veiklības, — viņš stāstīja un parādīja vairākus paņēmienu, kā bez īpašas piepūles var uzveikt jebkuru.

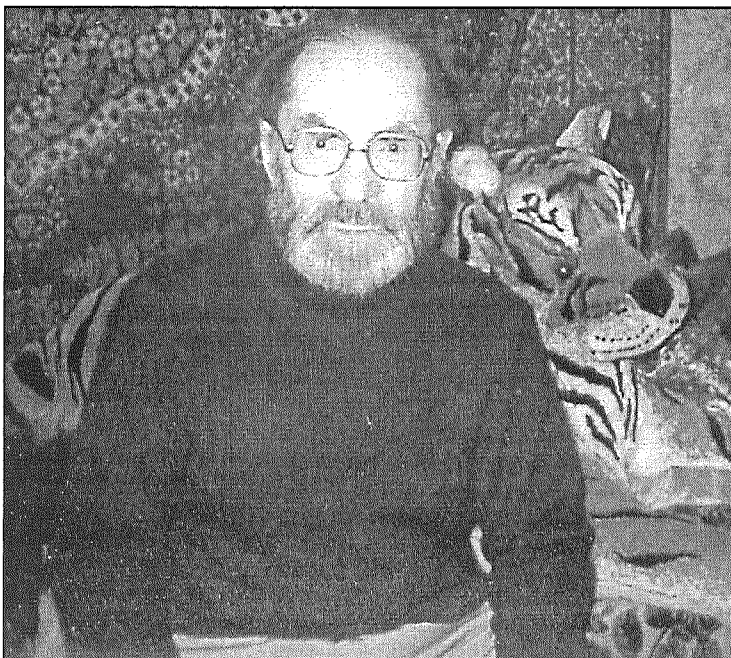
Pēc izlūku skolas pabeigšanas Viktoram Kozminam bija kara inženiera kartogrāfa diploms. Tas nozīmēja, ka viņam bija jādarbojas dziļā ienaidnieka aizmugurē, jākorrigē divīzijas sektori. Tādi paši cilvēki bija arī padomju armijai. Pēc izlūku atsūtītajām ziņām un sastādītajām kartēm rīkojās armiju virspavēlnieki. Jo izveicīgāki izlūki, jo labāks kara iznākums.

Viktoram Kozminam nostaigāti gari jo gari kara ceļi. Bijis par izlūku Čehijā, Austrijā, par frontes koordinātoru Ļeņingradas apgabālā, Ladogas ezera apkaimē, Gatčinā, Holmos, Volhovas purvos, Veļikajas upes apkaimē. Viņam bija daudz «leģendu», neskaitāmas pases un padomju armijas seržanta uzpleči. Papīros bija rakstīts, ka viņš ir divkārtējs Padomju Savienības varonis un apbalvots ar sešām medaļām «Par varonību». No vācu puses viņš bija saņēmis Dzelzs krustu un Sudraba trieciennozīmi. Visvairāk viņš bija pazīstams ar segvārdu Zalelidzinovs. Uz jautājumu, kāpēc padēvās krieviem, nevis aizbēga uz Rietumiem, Viktors Kozmins teica, ka neesot vēlējis pamest dzimteni. Negribas ticēt, ka veiklais izlūks šoreiz «aizšāva garām», cerot uz krievu žēlastību. Manuprāt, visā tajā ir kāds noslēpums, kuru Viktors Kozmins nekad un neviens tā arī neatklās.

— Notiesāja pēc paša vieglākā panta, kas saucās «bez nozieguma sastāva», tāpat no juridiskā viedokļa neko sliktu nebiju izdarījis. Jāatzīst, ka tas bija gaužām maz par mani «grēkiem» — tikai 15 gadi katorgas, jo tajā pašā laikā par vienu neapzināti pateiktu vārdu par padomju varu varēja dabūt līdz desmit gadiem katorgas.

Pēc Rīgas Centrālcietauma mani nosūtīja strādāt uz Vorkutas šah-

VIKTORS KOZMINS valkāja svešu valstu uniformu un vienmēr domāja, ka tādā veidā kalpo Latvijai. Par sevi runā kā par istenu latvieti, savas zemes patriotu. Ap šī cilvēka dzīvi jau tagad ir savītas leģendas. Sabiedrībā, kura Kozmina kungu pazīst, domas dalās: vieni viņu uzskata par varoni, lepojas, otri, gluži pretēji, viņu ienīst, saukā par Dzimtenes nodevēju un vislabprātāk redzētu kā katordznieku... Taču skaidrs ir viens: kā vieni, tā otri viņu uzskata par izcilu kara mākslas speciālistu, ļoti izglītotu, inteligentu cilvēku. Tātad šis stāsts būs par bijušo vācu armijas virsnieku, politiski represēto, tagad rehabilitēto, Viktoru Kozminu, kurš šogad, 18. novembrī, svinēs 80. dzimšanas dienu.

● Viktora Kozmina viesistabā uz sienas karājas Latvijas Valsts karogs, kā apliecinājums, ka viss, ko viņš savā mūžā darījis, veltīts Latvijai. Foto: M. Jaudzema

tām. Darba apstākļi bija neiedomājami smagi. Gulējām turpat pazemē kopā ar zirgiem. Bundzās paši sev vārījām auzu ķīseli. Mūsu ēdienkartē bija arī ar sniegu sajauktas ziemelbriču asinis un kamieļu gaļa.

Pēc desmit mēnešiem pazaudēju redzi. Arī zirgi kļuva akli. Tad mūs izcēla virspusē. 1947. gadā līdz amerikāņiem nonāca ziņas par politiski represēto drausmīgo stāvokli Padomju Savienībā. Tolaik amerikāņi sacēla milzīgu kņadu, krievi nobijās no bijušajiem sabiedrotajiem un pret politiski represētajiem sāka izturēties mazliet saudzīgāk. Kad atguvu redzi, mani vairs nesūtīja atpakaļ uz šahtu, bet gan uz Kolimu Magadanas apgabālā, kur Padomju zeme tolaik cēla TEC un HES. Tur arī strādāju kā kartogrāfs turpmākos gadus. Dzīve diktēja savus noteikumus — ja partijnieki gribēja teicamu darbu no mums, politiski represētajiem, viņiem nācās daudz maz cilvēcīgi izturēties. Mēs varējām tā veikt aprēķinus, ka ūdens pārrauj slūžas, ka plāni nepildās, bet priekšnieki saņem nevis prēmijas un Goda rakstus, bet gan rājienu.

Preiļos esot visvairāk
čekas pakalpiņu

Viktors Kozmins Preiļos ieradās 1978. gadā, taisnā ceļā no Sibīrijas, tikko bija atļauts atgriezties Latvijā. Tik ļoti viņš bija noilgojies pēc dzimtenes. Izteica vēlēšanos dzīvot savā dzimtajā Daugavpilī, taču no valdības instancēm nesaņēma atļauju. Viņu nosūtīja uz Preiļiem ar piebildi, ka te viņš būšot drošībā un būs vislabāk pieskatīts. Tāpēc Viktors Kozmins uzskata, ka Preiļos esot visvairāk čekas pakalpiņu. Tikai tad, kad Latvija atguva neatkarību, pavērās priekšsargs Viktora Kozmina tālākai darbībai.

— Mani izsauca bijušais Preiļu policijas priekšnieks Imants Be-

● Municipālās policijas formastērps — vienīgā Latvijas Valsts uniforma, kuru savas dzīves laikā valkāja Viktors Kozmins.

kešs un pilsētas domes priekšsēdētājs Juris Bricis un lūdza dibināt Preiļos municipālo policiju. Bet tolaik šo darbu veikt nebija nemaz tik viegli un vienkārši. Salāsijām puisēļus, kuri no policista darba maz ko saprata. Viens otrs no sevis iedomājās nezin ko, tāpēc bija ļoti grūti saprasties, iemācīt viņus pakļauties disciplīnai.

Viktors Kozmins ir ļoti darbīgs cilvēks. Viņš nav mierīgas dzīves tīkotājs. Jauniešiem ir mācījis dažādu ciņas veidus — karatē, sambo, vajadzības gadījumā konsultējis policijas darbiniekus. Viņš prot salikt krāsni, kaut ko sametināt vai salabot apavus. Kā pats saka, — nav tāda darba, kuru nemācētu. Vajagot tikai vienreiz

redzēt.

Tomēr cauri visai mūsu sarunai vijās arī kāds skumjāks pavediens, — Viktors Kozmins pašlaik ir viens, bez tuviniekiem šajā pasaulē. Šis visādā ziņā stiprais, savos spēkos pārliecinātais vīrietis, kad saruna skāra viņa ģimeni, kļuva skumīgs. Vienīgi viņa draugi patlaban ir milzīgs suns vārdā Princis, kurš pusgadu mācījies pie robežsargiem, un divi kaķīši. Viktora kungs dzīvo ar dziļu jo dziļu sāpi sirdī par otrās sievas Antoņinas nāvi. Pirmais, ko man parādīja, bija neliels albumiņš ar sirsniņu uz vāka. No bildēm uz mani lūkojās divi laimīgi, dzīvespriecīgi cilvēki. Un tad es saprata, ka šis skarbaiss, dzīves vēju rūdītais vīrs var būt arī maigs, mīlošs. Viņš rādā man Antoņinas atestātu par augstāko medicīnisko izglītību, tad miršanas apliecību un ar nožēlu konstatē, — pati, ārste būdama, tomēr nevarēja sevi izārstēt — sirds mazspēja, tad plaušu tūska... Vienīgais tuvais cilvēks — Antoņinas dēls Mihails — dzīvo Penzā.

Viktors Kozmins no grāmatu plaukta paņēma paku vēstuli, kas pārsietas ar lentīti, un saka:

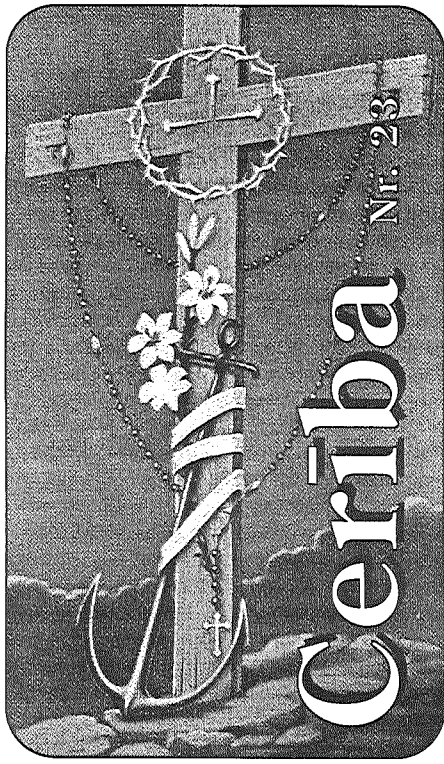
— Tās visas no Mihaila, ja gribi, vari palasīt. Arī atklātnītes sūta svētkos, nekad neaizmirst apsvēikt. Pievērs uzmanību tam, ka vienmēr mani uzrunā par tēti. Bet mani istie dēli Sergejs un Viktors dzīvo Ulanudē, viņiem augstākā aviācijas izglītība. Ar dēliem dzīves un politiskie uzskati galīgi nesaskan. Esam pilnīgi atsvešinājušies, netiekamies, jo mums nav par ko runāt.

Viktoram Kozminam abas sievas bija krievietes. Es jautāju, kāpēc viņš precējās krievietes, jo krievu valsts bija tā, kas viņu mēdēja badā un izdzina kā vergu. Vai tad nav nekāda nauda pret krieviem? Viktors Kozmins atzīst, ka viņš nekad nenosoda tautas, viņš nosoda viņu izvēlēto ceļu. Bargi runā kā par komunistiem, tā par vācu fašistiem. Viņa skatījumā, kā vieniem, tā otriem nacionālās idejas — slimīgas fantāzijas auglis. Bet viss, ko viņš esot darījis agrāk un dara pašlaik, vērst vienā virzienā — Latvijas labā. Ne jau viņš vienīgais kara laikā bija iekļuvis starp divu agresīvu, Latvijai naidīgu lielvalstu dzirnakmeņiem, tādu latviešu bija daudz. Viņa liktenis sabalsojas ar daudzu jo daudzu mūsu tautiešu likteņiem.

Viktoram Kozminam savā dzīvē nācās daudz ciest, taču par to viņš grib runāt vismazāk. Galvenais, ka neesot sajucis prātā, izdzīvojis.

— Jā, es esmu laimīgs cilvēks, — viņš apgalvoja. — Un priecājos, ka tieši tā nodzīvoju dzīvi. Tu laikam uzskati, ka man vajadzēja strādāt par kādu kolhoza priekšsēdētāju un visu laiku melot par izslauktajiem piena litriem un izkultajām labības tonnām. Man nekad nevajadzēja izlikties. Biju tāds, kāds biju īstenībā.

M. Jaudzema

Cerība Nr. 23

Lūgšana

Šodien, Kungs, es vēlos Tev sekot akmeņainajā ceļā, pa kuru ejot, ir jāpiedod, kaut gan tik labprāt es atdarītu pārdarījumu, pierādītu savu pārkumu un redzētu, ka tiek atzīta mana taisnība.

Šodien, Kungs, es vēlot Tev sekot šaurajā ceļā, pa kuru ejot, nākas pabeigt savu darbu un neatteikt kalpojumu arī nogurumā, kaut gan tik labprāt es pakavētos uz plašā slinkuma un vienaldzības ceļa.

Šodien, Kungs, es vēlos Tev sekot gram-bainajā ceļā, pa kuru ejot, ir jāspēr pirmais solis pret citiem, kaut gan tik labprāt es paliktu savā siltajā ērtību priekā.

Šodien, Kungs, es vēlos Tev sekot, lai arī kāds būtu ceļš, kurā Tu mani aicināsi. Jo kopā ar Tevi katrs ceļš ievēds Lieldienu priekā.

VATIKĀNA JAUNUMI

Studentu dienas Romā

Ar vadmotīvu «Kristus – Eiropas cerība» 13. martā Romā notiks II Eiropas Studentu dienas, ko organizē Romas diecēze kopā ar Eiropas Bīskapu Konferenci padomi un citām organizācijām.

Galvenais notikums šajā tikšanās reizē būs mariāniskā vigīlija, kuru vadīs pāvests Pāvils VI aulā Vatikānā. Ņemot vērā to, ka 10 jaunas valstis iestāsies Eiropas Savienībā, vigīlijas dalībnieki, pateicoties satelīta starpniecībai, varēs vienoties lūgšanā ar šo valstu iedzīvotājiem – Tallinā, Viļņā, Rīgā, Prāgā, Bratislavā, Ļubļanā, Budapeštā un citur. Uzstāsies apmēram 1800 jauniešu no dažādām universitātēm ar muzikāliem priekšnesumiem. Pasākuma beigās jaunieši procesijā nesīs krustu uz Sv. Agneses baznīcu, kas atrodas Piazza Navona. Tikšanās temats ir ņemts no apustuliskā pamudinājuma *Ecclesia in Europa*, kas izdots pērnā gada 28. jūnijā. Dokumentā pāvests aicina drosīgi pretoties visiem dzīves izaicinājumiem, kas pievil cilvēku, un atgādina, ka Jēzus uzvara pār jaunumu jau ir notikusi.

(«Katoļu Baznīcas Vēstnesis»)

Pāvesta Jāņa Pāvila II vēstījums 2004. gada gavēņa laikam

Dārgie brāļi un māsas!
Izteismīgā pelnu kaisīšanas ceremonija iesāk svēto Lielā Gavēņa laiku, kura laikā liturģija atkal un atkal no jauna aicina ticīgos uz radikālu atgriešanos un uzticēšanos Dieva žēlsirdībai.

Šī gada Gavēņa nodoms — «Un kurš uzņem vienu tādu bērnu Manā vārdā, tas Mani uzņem» (Mt 18,5) — aicina pārdomāt to bērnu situāciju, kurus šodien Jēzus aicina pie sevis un rāda kā piemēru tiem, kuri grib kļūt par Viņa mācekļiem. Jēzus vārds liek padomāt par to, kāda ir izturēšanās pret bērniem mūsu ģimenēs, sabiedrībā un Baznīcā. Tie stimulē atklāt vienkāršību un uzticību, kādai ir jābūt ticīgajos, sekojot Dieva Dēlam, kurš dalījās savā liktenī ar mazajiem un nabadzīgajiem. Tieši to bija domājis svētā Klāra no Asizes, sakot, ka Viņš «noguldīts siltē, nabadzībā dzīvoja virs zemes un kails palika uz krusta» (Testaments).

Jēzus mīlēja bērnus un raudzījās uz tiem ar labpatīku, jo Viņš augsti vērtēja viņu vienkāršību un dzīvesprieku, viņu impulsivitāti un pilnīgu aizrautību ticībā. Tāpēc es vēlos, lai sabiedrība atvērtu viņiem pretī savas sirdis un rokas, kā pret pašu Jēzu: «Un kurš uzņem vienu tādu bērnu Manā vārdā, tas Mani uzņem» (Mt 18,5). Reizē ar bērniem Kungs Jēzus nosauc arī «vismazākos brāļus», proti, nabagus, trūkcietējus, izsalkušos un slāpstošos, svešzemniekus, kailos, slimos, cietumniekus. Ja kāds viņus uzņems un mīlēs, vai arī uzskatīs viņus ar vienaldzību un atstums, tad tāds tāpat izturēsies pret Jēzu, jo Viņš tieši viņos ir klātesošs.

Evanģēlijs stāsta par Jēzus bērniību nabadzīgajā Nācaretes mājā, kur, būdams paklausīgs saviem vecākiem, Viņš «auga gudrībā, gados un žēlastībā pie Dieva un ļaudīm» (Lk 2, 51). Paliekot par bērnu, Viņš gribēja iegūt cilvēka dzīves pieredzi. Apustulis Pāvils raksta: «Pazemojot pats sevi, Viņš pieņēma kalpa veidu un kļuva cilvēkiem līdzīgs un iz-

● Pāvests Jānis Pāvils II kaisa pelnus uz zēna galvas Pelnu dienas dievkalpojumā.

skatījās pilnīgi kā cilvēks. Viņš pazemoja pats sevi un bija paklausīgs līdz nāvei, līdz krusta nāvei» (Fil 2, 7-8). Kad Jēzus, būdams divpadsmitgadīgs zēns, palika Jeruzalemes svētnīcā, Viņš saviem uztrauktajiem vecākiem teica: «Kāpēc jūs Mani meklējāt? Vai jūs nezina, ka man Mana Tēva lietās ir jāņem dalība?» (Lk 2, 49). Patiešām, visa Viņa būtība bija piepildīta ar uzticīgu dēla pakļautību Debesu Tēvam. Viņš teica: «Mana barība ir pilnītā gribu, kas Mani sūtīja, un izpildīt Viņa lietu līdz galam.» (J 4, 34)

Savas publiskās dzīves laikā Viņš vairākkārtīgi atkārtāja, ka tikai tie, kuri kļūš kā bērni, ieies Debesu Valstībā. Viņa mācībā bērns ir kā paraugs māceklim, kurš ir aicināts, lai ar bērnišķīgu pašlāvību sekotu Dievišķīgajam Mācītājam: «Kurš pazemosis, kā šis bērns, tas ir vislielākais debesu valstībā» (Mt 18,4).

«Kļūšana» par mazajiem un mazo «uzņemšana»: tie ir divi tās pašas mācības stūrakmeņi, kurus Kungs arī mūsu dienās sludina saviem mācekļiem. Tikai tas, kurš pats paliks «ma-

ziņš» spēš ar mīlestību uzņemt «vismazākos» brāļus.

Daudzi ticīgi mēģina uzticīgi sekot šai Kunga mācībai. Te es gribētu pieminēt tos vecākus, kuri bez bailēm uzņemas atbildību par daudz bērnu ģimeni: par mātēm un tēviem, kuri neuzskata par svarīgāko gūt pānākumus darbā un karjerā, bet rūpējas par to, lai varētu nodot bērniem tās cilvēciskās un reliģiskās vērtības, kuras piešķir dzīvei īsto jēgu.

Ar pateicības pilnu apbrīnu es domāju par tiem, kuri uzņemas grūtības nonākušo bērnu audzināšanā un cenšas atvieglot ciešanas gan viņiem, gan viņu radniekiem, kuras ir izraisījuši kari un vardarbība, bads un slāpes, piespiedu emigrācija un daudzas citas pasaulē eksistējošās netaisnības formas.

Bet kopā ar šādu augstirdību nevar nepamanīt arī to cilvēku egoismu, kuri «neuzņemas» bērnus. Mums netrūkst mazgadīgo, kurus ir dziļi ievainojusi pieaugušo varmācība: seksuālā vardarbība, piespiedu prostitūcija, iesaistīšana narkotiku pārdošanā un lietošanā; netrūkst bērnu, kuri ir spiesti smagi strādāt vai ir mobilizēti armijā; tādu, kas uz visu dzīvi paliek traumēti vecāku šķiršanās rezultātā; nav pasargāti mazie arī no tirdzniecības ar orgāniem un cilvēkiem. Un ko lai saka par AIDS traģēdiju un tās graužošajām sekām Āfrikā? Ir zināms, ka šī sērģa aptver miljonus cilvēku, daudzi no kuriem ir inficēti jau no dzimšanas. Cilvēce nedrīkst aizvērt acis uz tik satraucošu drāmu!

Ko gan jaunu ir izdarījuši šie bērni, ka viņiem ir nolemtas tādas ciešanas? No cilvēciskā redzes viedokļa ir grūti vai pat neiespējami atbildēt uz šo satraucošo jautājumu. Tikai ticība var mums palīdzēt iedziļināties šajā ciešanu bezdibēnī. Kļūstot «paklausīgs līdz nāvei, līdz pat krusta nāvei», Jēzus paņēma uz sevis cilvēku ciešanas un apgaismoja tās ar spožo augšamcelšanās gaismu. Ar savu nāvi Viņš uz visiem laikiem uzvarēja nāvi.

Lielā Gavēņa laikā sagatavosimies atkārtotai Lieldienu Noslēpuma pārdzīvošanai, kas apdveš ar cerību visu mūsu eksistenci, pat tās vissarežģītākās un sāpīgākās brīžus. Lielā Nedēļa, caur izteismīgajām Triju Svēto dienu ceremonijām, no jauna tuvína mums šo pestīšanas noslēpumu.

Dārgie brāļi un māsas, ar uzticību uzsāksim Lielā Gavēņa ceļu, atdzīvināti ar spēcīnošu lūgšanu, gandarīšanu un atsaucību pret tiem, kam ir nepieciešama palīdzība. Lielā Gavēnis galvenokārt lai ir k. izdevība vēltīt vairāk rūpju bērniem ģimenēs un sabiedrībā: jo viņi ir cilvēces nākotne.

Ar bērniem raksturīgo vienkāršību Tēvs mūsu... lūgšanā griezīsimies pie Dieva, no saucot Viņu tā, kā mūs mācīja Jēzus: «Abba» — «Tēvs».

Tēvs mūsu! Atkārtosim bieži šo lūgšanu Lielā Gavēņa laikā, atkārtosim to ar iekšēju pacilātību. Piesaucot Dievu, «Mūsu Tēvu», apzināsimies, ka mēs esam Viņa bērni un jutīsimies visi kopā kā brāļi. Tādā veidā mums būs vieglāk atvērt savas sirdis «mazajiem», kā to ir aicinājis Kungs Jēzus: «Un kurš uzņem vienu tādu bērnu Manā vārdā, tas Mani uzņem.» (Mt 18,5).

Ar šādu pamudinājumu, caur Marijas, lemiesotā Dieva Vārdu, un visas cilvēces Mātes aizbildniecību, lūdzu Dievu svētīt katru no jums.

Vatikāns,
2003. gada 8. decembrī.

Jānis Pāvils II, pāvests

(Sagatavoja L. Agloniete)

Lielo Gavēni iesākot

Dažās katoļu zemēs Pelnu diena raksturojas ar to, ka šajā dienā pat uz ielām var satikt cilvēkus, kuri pelnu zīmi uz pieres nēsā visu dienu.

Pelnu kaisīšanas paradums austrumu zemēs ir pazīstams jau ļoti sen. Par to stāsta arī Vecā Derība (Is 58; Jer 6; Dan 9), un tā bija nožēlas, skumju vai sēru zīme. Pie jūdiem šāds paradums pastāv arī mūsdienās. Pelnu dienā izteiktie vārdi ir tie paši, kurus Dievs teica Ādamam un Ievai, izraidot tos no paradīzes pēc grēkā krišanas. Tie uzsver cilvēka laicīgās dzīves izbeigšanās neizbēgamību, jo cilvēku, kurš ir pazaudējis nemirstības privilēģiju, beigās sagaida nāve — sairšana putekļos. Šajā ziņā nav nekādas starpības, vai kāds ir

kremēts, vai guldīts skaistā zārkā vai grandiozā kapā, viss reiz pārvērtīsies putekļos līdz nepazīšanai.

«Atceries, cilvēk, ka puteklis esi un par putekli paliksi.» Šie nopietnie baznīcas ceremonijas vārdi liek mums apziņoties savu niecīgumu. Patiešām, kas mēs esam, un kas būsīm pēc 100 gadiem? Mēs esam tikai kā ēna, kas ātri pārslied, kā vilņi, kas drīz izzūd, kā vēja pūsma, kas aizsteidzas projām. Jāatzīst, ka Dieva priekšā mēs esam tikai mazi un niecīgi radījumi. Mums gan bieži liekas, ka mēs esam lieli,

ar paliekošu nozīmi, bet tas ir tikai tad, kad salīdzinām sevi ar citām radītām lietām. Visvarenā mūžīgā Dieva priekšā mēs varam tikai atkārtot Baznīcas vārdus: «Atceries, cilvēk, ka puteklis esi un par putekli paliksi.»

Pelnu kaisīšana uz ticīgo galvām simbolizē cilvēka nemirstību un laicīgās dzīves īsumu. Baznīcas liturģijas loma un mērķis šajā gadījumā ir — pasvītrot nožēlu par grēkiem un gandarīšanu, kas bija svarīga ne tikai Vecajā Derībā, bet arī pēc Kristus atnākšanas, jo grēks ienesa nāvi, bet gandarīšana par grēkiem atālina Dieva dusmas un cilvēku tuvina mūžīgajai svētlaimei. Vecajā Derībā pravieši sludināja

nožēlu un gandarīšanu, lai Izraēla tautu izglābtu no bargā soda. To pašu dara Baznīca Jaunajā Derībā. Gavēnis un grēku nožēla ir svarīgi elementi dvēseles tuvināšanā Dievam.

Lai pašai izlēdzība ir viena no mūsu galvenajām iecerēm Lielā Gavēņa ievadā! Ieklausīsimies dziļajos apustuļa Pāvila vārdos, kuri ļoti labi ieders Lielā Gavēņa noskaņojumā: «Žēlastības laikā Es tevi paklausīju un pestīšanas dienā Es tev palīdzēju. Lūk, tagad ir žēlastības laiks, lūk, tagad ir pestīšanas diena!»

(Pr. P. Beča sprediķa fragmenti no Austrālijā izdotā sprediķu un garīgo rakstu krājuma «Dzīvais vārds»)

Gandares un atturības laiks

Trešdien, 25. februārī, bija Pelnu diena, ar ko iesākās gavēnis, kas ilgs četrdesmit dienas (atskaitot svētdienas, kas nav gavēnmas dienas).

Pelnu dienā baznīcās svēti pelnus, kas iegūti no pagājušā gada Pūposvētdienā svētiem zariem, un tos kaisa krusta veidā ticīgajiem uz galvas ar vārdiem: «Pierini, cilvēk, ka esi puteklis un par putekli pārvērtiesies.» Pelni ir iznīcības, pazemības, grēku nožēlas un gandarīšanas simbols. Viss ir pārejošs, iznīcīgs un zūdošs, izņemot labus darbus, kas paliek mūžīgi. «Lūgšana, gavēnis un dāvanu došana ir labāk nekā krāt zeltu un dārgumus.» To atgādina Tobija grāmata. (Tob.12,8)

Kāpēc Lielais gavēnis ilgst tieši četrdesmit dienas? Skaitlis četrdesmit svētajā vēsturē ir bijis saistīts ar grēku nožēlošanu, gandarīšanu un labošanu. Ūdens plūdu laikā lietuvu līķi četrdesmit dienas un naktis, kamēr iznīdēja grēcīgo pasauli. Četrdesmit gadus jūdi klejoja pa tuksnesi, lūgdamies, gandarīdami un gavēdami. «Dievs tev ir piemēlējis ar badu un devis tev mannu par barību, lai tu zinātu, ka cilvēks nedzīvo no maizes vien, bet no ikviena vārda, kas paliek no Dieva mutes,» teikts Bībelē.

Mozus četrdesmit dienas un naktis gavēja uz Sinaja kalna, lai saņemtu Dieva baušļus. Arī pravie-

tis Elija, bēguļodams no vajātājiem, tuksnesī gavēja četrdesmit dienas. Dievs sūtīja pravieti Jonu uz Asīrijas galvaspilsētu ar vārdiem: «Celijs un skubini ļaudis uz gandarīšanu par grēkiem, jo to ļaunums manā priekšā ir kļuvis ļoti liels.» Un Jons staigāja pa pilsētu un sauca: «Vēl četrdesmit dienas un Ninive ies bojā». Tad pilsētas iedzīvotāji iegērbās gandarīšanas drēbēs un gavēja. Arī ķēniņš gandarīja un pavēlēja, lai visi ninīvieši lūdz Dievu un atgriežas no saviem grēkiem. Tā kā viņi arī atgriezās, Dievs apžēlojās par viņiem un nesūtīja to sodību, kurai bija piedraudējis.

Lai tisti novērtētu kāda darba vērtību, mums jāskatās Kristus dzīve. Kristus pirms savas publiskās dzīves, lai sludinātu savu mācību, devās uz tuksnesi, kur vienatnībā, gavēni, lūgšanās un pārdomās pavadīja četrdesmit dienas un naktis. «Ja jūs par grēkiem negandarīsiet, visi tāpat aiziesiet bojā. Gandariet par grēkiem, jo debesu valstība ir atnākusi.» (Mt.4,17) Mēs ņemam daļību Kristus gavēšanā, ja mēs noteiktas dienas gavējam. Mēs pārdzīvojam Kristus ciešanas, staigājot

Krusta ceļu, dziedot Rūgtās asaras un gavēna dziesmas, kā arī piedaloties dievkalpojumos un rekolekcijās.

Bet pielūkojiet, ka jūsu sirdis kādreiz neapgrūtinātu pārēšanās, piedzeršanās un šīs dzīves rūpes, un ka šī diena nepienāktu negaidīti. (Lk.21,34) Šajos vārdos skarts arī mūsu posts, nelaime un lāsts – dzeršana. Kas izlabos un izdziedinās alkoholiķus, narkomānus un toksikomānus?

Šo postu un nelaيمي sauc par «velna darbu». Kad mācekļi nevarēja izdziedināt velna apsesto zēnu un vaicāja pēc iemesla: «Kāpēc mēs viņu nevarām izdzīt?», Jēzus atbildēja: «Šo sugu var izdzīt tikai ar lūgšanu un gavēni.» (Mk.9,29) Arī dzeršanu var pārvarēt ar lūgšanu un vai nu atturoties pilnīgi no reibinošiem dzērieniem, vai arī lietot pēc iespējas mazāk.

Gudrais Zālamans savos sakāmvārdos dod tādu pamācību: «Klausies, mans bērns, esi gudrs un turi savu sirdi taisnā ceļā. Neesi ar vīna dzērājiem, kas savu paša miesu rij, jo dzērājs un rīma panīks un pagīrās vilks skrandas mugurā. Kam gaudas? Kam vaidi? Kam bāršanās? Kam želabas? Kam rētas par velti? Kam neskaidras acis? Tiem, kas pie vīna kavējas, tiem, kas nāk salda dzēriena mek-

lēt. Neskaties pēc tā, ka tas tāds sarkans, ka kausā met zīles, ka tik viegli norīt. Pēc tam dzej kā čūska un dur kā odze.» ņemiet vērā, ka tajos laikos reibinoši dzērieni bija tikai vīni, kas satur tikai līdz 12% alkohola. Bet ko domāt par mūsdienu stiprajiem dzērieniem, kas satur pat 40% spirta?

Prātnieks Hēgelis teica, ka «bez kaislības nekā liels nav radīts un bez tās nevar tikt radīts.» Kants kaislību uzskatīja par vēža slimību līdzīgu kaiti, kaut pašu Kantu vadīja viena vienīga kaislība – zināt un saprast prāta un sirdsapziņas likumus un formas. Bet Sokrātu mocīja ārkārtējas tieksmes pēc pašapziņas un skaidrības par tīkumiem. Tāpēc dažs tā nododas azartspēlēm – kāršu, datorspēlēm, kazino un citam azartam, — kas nevienu vien ir novedušas pie izputēšanas, nabadzības un bankrota.

Lielais krievu rakstnieks Levs Tolstojs saka: «Ne kristīgais, ne pagāns nevar sevi pilnveidot, neiesākot ar atturību. Atturība ir pirmais pakāpiens labākā dzīvē, un to tik pamazām var sasniegt. Atturība ir atbrīvošanās no savām iekārēm. Bet tā kā cilvēkiem ir daudz iekāru, tāpēc, lai viņi būtu sekmīgi, vajag iesākt no pamata, pārvarot nesātību, slinkumu, juteklību.»

Matejs Klaudijs atgādina: «Daudzi cilvēki atmet ikvienu gavēni. Bet vai tad tāpēc tas būtu atmetams? Labprāt nedarām to, ko nevaram izdarīt, bet jaunprātība visur iespējama.» Labāk ir būt vienmēr mērenam, bet ne tikai zināmu laiku, tādi saka. Tā var būt arī taisnība. Tādēļ vien, ka lielākā cilvēku daļa nekad nav mēreni, tad nav par sliktu gavēt zināmu laiku, lai pārlicinātos, kas pār tevi valda.

Katru piektdienu mēs atturamies no gaļas ēdieniem Kristus ciešanu un nāves piemiņai, izņemot tās piektdienas, kurās ir obligāti svīnāma diena. Stingsrs gavēnis ir Pelnu dienā, Lielajā Piektdienā un Ziemassvētku vigīlijā, protams, tiem, kas ir 21 līdz 60 gadus veci. Stingsrs gavēnis tā saprotams, ka ēst var vienu reizi dienā līdz sātām, bet pārējās reizēs – mazliet. Pārējiem cilvēkiem šīs dienas jāatturas no gaļas ēdieniem. Ir pat ārstēšanas metode ar badošanos. «Jo mazāk ēdīsi, jo ilgāk dzīvo. Tas, kurš spēj pārvarēt savus sliktos ieradumus, ir stiprs cilvēks,» sacīja Bendžamins Franklins. «Ar

miesas gavēni tu iznīdē netikumumu, pacel garu, dāvini tikumumu spēku un piešķir balvas.» Šajos vārdos ietverts viss gavēna

ticam, ka viņi spēj palīdzēt Reliģija un sports

tā ir maize. To redzot, es sapratu, kas tā par maizi.

Daugavpilī svētā Pētera baznīcā sīki sagriezti tiek izdalīti 12 maizes ķieģeļi. Agates maize baznīcā vienmēr ir dabūjama. Tiek svētīts arī ūdens. Daudzi ir pārliecinājušies, ka, aplaistot ar svētītu ūdeni, uguns tiek novērsta uz citu pusi un ugunsgrēkā sadeg tikai viena celtnē, lai gan turpat tuvumā ir bijušas vēl arī citas.

Tas, ka cilvēki tic saviem svētajiem, liecina lielais dievlūdzēju skaits baznīcās šajās svētku dienās. Tās ir parastas darbdienas, bet baznīcā dievlūdzēju ir kā svētkos. Uzlūkojot šo ticību un palāviību, grības pievērst uzmanību vēl vienam svētajam, kura palīdzība mums ir ļoti nepieciešama. Tas ir svētais Kristaps, saukts arī Kristofers. Viņš no Dieva ir nozīmēts kā šoferu un ceļotāju aizbildnis. Baznīcas rituālā ir speciālas lūgšanas nopirktais mašīnas un šoferu pasvētīšanai.

Pēdējā laikā uz ceļiem notiek tik daudz satiksmes negadījumu. Tos visus var saukt par nelaimas gadījumiem, ja nevienš braucējs taču tišām tos nerada. Protams, arī lūgšana aicina šoferi uz ceļa ievērot morāli un braukšanas kultūru, aicina ievērot ceļa zīmes un nekad nesēsties pie stūres, ja ir lietojis alkoholu vai narkotikas, jo tādā gadījumā tiek apdraudēta ne tikai paša braucēja, bet arī citu nevainīgu cilvēku dzīvība.

Centīšos svētā Kristapa dienā, kas tiks atzīmēta 25. jūlijā, šoferus un ceļotājus aicināt uz kopēju lūgšanu un svētības saņemšanu. Taču katram atsevišķi silti iesaku pasvētīt savu automašīnu un saņemt ceļnieka svētību.

Dekāns
A.Madelāns

Sports ir laba lieta, bet tas nav vissvarīgākais. Sports ieaudzina mērenību ēšanā, dzeršanā un tā tālāk. Tas jauniešu saliedē kopībā bez alkohola, kas daudz ko nozīmē sociālā ziņā. Jaunie ļaudis, kuri sporto, ir augstāk vērtējami, kā tie, kas sēž pie restorānu galdiem un ar alkoholu un nikotīnu bojā savu veselību.

Kristīgā reliģija sportu nekad nav nosodījusi. Svētie Raksti saka: «Veselīgs ķermenis ir labāks par neizmērojamu bagātību.» (ECCL. 30,15) Arī visi svētie un pāvesti ķermeņa attīstību ir atzinuši, atļāvuši un paši piekopuši. Arī mūsu tagadējais pāvests Jānis Pāvils II tik lielus darbus un ceļojumus ir veicis, pateicoties sportiskajam rūdījumam. Bet sports nav vissvarīgākais. Manuprāt, svarīgākas ir gara un dvēseles uzvaras. Vēlamāka par miesu ir dvēseles kopšana.

Sports nav reliģijas aizvietotājs. Ko palīdz cilvēkam, ja viņš iegūst visu pasauli, bet pazaudē savu dvēseli? Debesīs var nokļūt arī bez sporta, ja tikai ir ticība. Sportā ir jāargājas no pārmērībām. Viens sporta veids mums jāpiekopj visi, jauniem un veciem, veselīgiem un slimiem: sacīkstes pēc tīkumības; sacīkstes, lai iegūtu debesu nezūdošo uzvaras kroni. (1.Kor.9,25)

Daugavpils jaunie priesteri – Dievmātes draudzes vikārs Eduards Voroneckis un Mārtiņš Klušs — no svētā Pētera draudzes jau trīs gadus vada triju draudžu futbola spēles ministrantiem. Daži puīši jau izauguši un ieņem tiesnešu vietas, bet jauni spēlētāji nāk klāt. Interese nav zudusi un ir lietderīgi, ka tie, kas prot lūgties, prot arī sportot un interesanti atpūties. Kad šīs komandas tika izveidotas, es šajā sakarā biju sagatavojis publikācijas presē. Šoreiz gribu

● Priesteris Mārtiņš Klušs (sēž no kreisās), prāvests Juris Mukāns, dekāns Aleksandrs Madelāns un priesteris Eduards Voroneckis pēc futbola turnīra kopā ar jaunajiem sportistiem un viņu līdzjutējiem.

pieskarties tēmai citā aspektā, jautājot, vai var palūgties uz laimi un uzvarām spēlēs?

Pirmajā spēlē uzvarēja svētā Pētera «zvejnieki», lielās centra draudzes spēlētāji. Likās, ka tā arī nākas. Kad uzvaras kauss glabājās svētā Pētera draudzē, metot skatu uz to, bija doma, ka tikai kāds to nepaņem. Bet pienāca brīdis, kad kausu bija jāatdod vismazākajiem Grīvas draudzes spēlētājiem. Un kā gan citādi lai būtu, jo tas ir ceļošais kauss. 5. februārī notika jau trešais turnīrs, kurā atkal uzvarēja Grīvas draudzes futbolisti, svētā Pētera draudzes «zvejnieki» palika otrie, bet Dievmātes draudzes «brūņnieki» — trešajā vietā.

Uz to jāskatās nopietni, lai saprastu, ko nozīmē vārds – spēle. Tas nozīmē vairākus pazaudēt nekā iegūt. Bet zinām arī, cik jāpieliek laika un pūļu treniņos, vingrinājumos. Reizēm čempionātos nākas samierināties ar no uzvarām visai tālām vietām. Gadās, ka sportists it kā saslimst ar goda un uzvaras kārī.

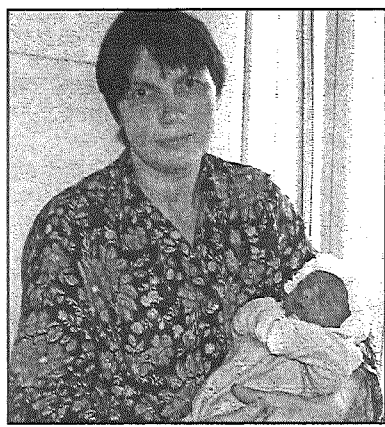
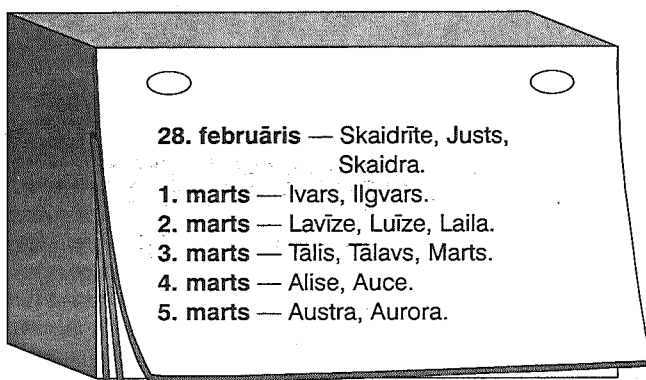
Bet tagad ieskaļsimies tā sauktajās azartspēlēs. Jau no seniem laikiem, kā liecina vēsture, bagātie ir paspēlējuši savas muižas, spēlējot azartspēles, palikuši nabagi. Ir zināms, kādu postu un nelaimi rada ģimenes tēvs, kas nokļuvis azartspēļu kaislības varā. Cik šī lieta ir kairinoša un viltīga, atceramies no bērnības. Arī manā bērnībā spēlēja uz rakstāmspalvām, uz sērkokiem un pat uz santīmiem kārtis. Liekas, tāds sākums, bet arī tad jau izpaudās mazā cilvēcīņa azarts.

Lai Dievs pasargā visus no azartspēlēm, jo tās žēlastības nepazīst. Paspēlējušie maksā pēdējo un paliek bez maizes.

Noslēgumā gribu silti teikt, lai nevienš neliek uz spēli savu dzīvi. Paspēlēta muiža nav mūžība, jo vēl ir cerība iemantot citu. Arī paspēlētus dzīves apstākļus, atjēdzoties var izlabot. Tomēr paspēlēta dzīve, paspēlēta mūžība nesaškan ar laba cilvēka godu.

Dekāns
A.Madelāns

LŪGŠANU CIEŠANĀS DIEVS UZKLAUSA ĀTRĀK.

Audz laimīgs, mazais!

Līvānietes **Annas Arhipovas** dēlēns pasaulē nāca 25. februārī. Saviem vecākiem Annai un Marekam jaundzimušais ir trešais dēls. Abi lielākie brāļi – Santis un Māris jau ienākuši padsmītnieku gados, būs uzticami palīgi mazuliņa pieskatīšanā. Bērniņam ir arī divas vecmāmiņas, daudz brālēnu un māsiņu. Mazulīti paredzēts kristīt Līvānos pēc katoļu baznīcas tradīcijām.

Anna un Mareks strādā uzņēmumā, kurā ražo ķieģeļus.

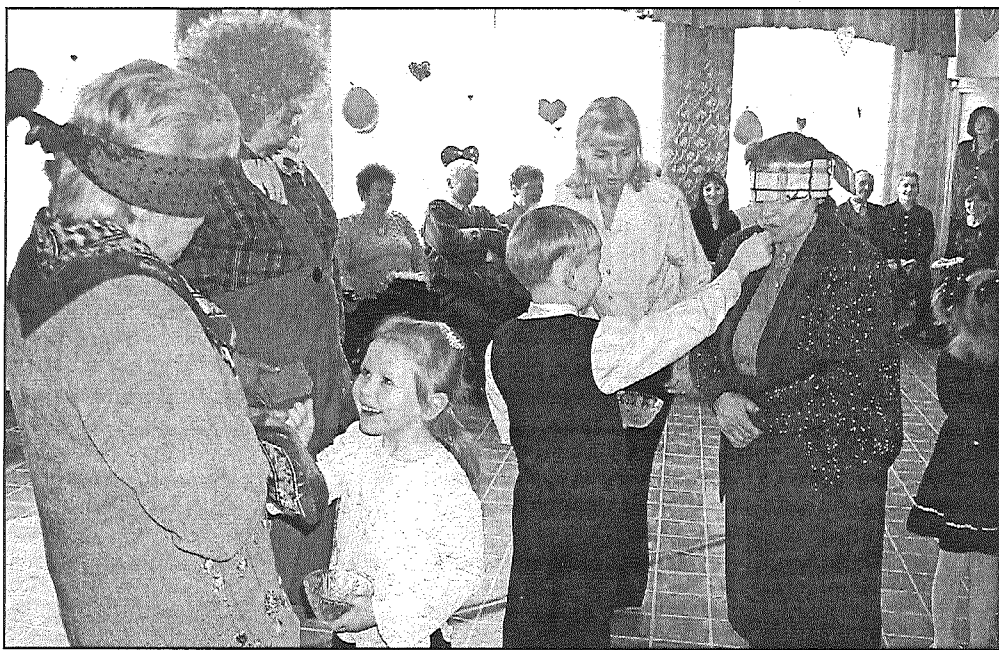
Man vectētiņš dod «piecīšus»!

Preiļu pirmsskolas izglītības iestādē «PASACI-NA» notikušajā vecmāmiņu un vectētiņu ballē klātesošos visvairāk saviļņoja brīdis, kad bērni teica miļvārdiņus saviem vecvecākiem: vectētiņiem un vecmāmiņām, omītēm un opapiem, babiņām un dzediņiem. «*Mana vecmāmiņa prot samīlot un pažēlot; mana vecmāmiņa ir gudrības avotiņš, padomiņa devējiņa; mans vectētiņš ir kā rūķītis, kurš visu laiku strādā, visus darbus dara kārtīgi; mana vecmāmiņa mani radina pie darbiņa; mana vecmāmiņa labāk par visiem prot cept kūkas; mana vecmāmiņa no saules aizņēmusies smaidus, no cīruļa skanīgas dziesmas; manam vectētiņam galva sudrabiņa, bet rokas čaklas; manai vecmāmiņai ir mīlas rokas un interesantas grāmatas; mana vecmāmiņa visiem ada zeķes un lasa visgarākās pasakas; mans vectētiņš man dod «piecīšus»; mana vecmāmiņa audzē visskaistākās puķes...»*

Ceturtdien uz balli bija ielūgusi piecgađīgo un sešgađīgo grupu «Saulēniņi», bet nākamnedēļ savus vecvecākus uzņems arī citas grupas. Bērnu darza zālē vēl no Valentīndienas saglabājies rotājums – katra bērna un viņa māmiņas kopīgi gatavotās sirdis. Bet «Saulēniņi» saviem vecvecākiem bija sagādājuši pārsteigumu – pašu veidotās koši dzeltenas saules ar sprogaiņiem stariem, zilām acīm un smaidošām lūpām.

Sarīkojumā, kurā piedalījās gan Karlsons, gan Pele, bērni rādīja, ko audzinātāju vadībā iemācījušies: dziedāt, dejot, skaitīt dzejoļus. Rotaļās un dejas iesaistīja arī vecvecākus, un pavisam lepnī jutās tie, kuram pie katras rokas bija pa vecmāmiņai. Arī vectēvi šoreiz pacientās kājas likt tādā pat dejas solī, kā rādīja mazbērni.

Kā pastāstīja bērnu darza izglītības metodiķe **Mārīte Spūle**, vecmāmiņu un vectētiņu balles notiek jau astoto gadu pēc kārtas. Tās ir kupli apmeklētās, jo vecvecāki neat-saka mazbērnu ielūgumam un atbrauc pat no attālām lauku vietām.

● Mazbērni iejutušies svarīgā lomā. Viņiem jāpaēdina savas vecmāmiņas, kuras šobrīd, ar aizsietām acīm, kļuvušas nevarīgas.

● Artis kopā ar vecmāmiņu un vectētiņu zīmēja saulīti. Vectēvs – apli, vecmamma – saulītes seju, bet mazdēls piezīmēja starus. Foto: M. Rukosujevs

Pēc sarīkojuma bērni kopā ar vecvecākiem devās uz grupas telpām, lai parādītu, kur viņi spēlējas, ēd, gul. Vecmāmiņas un vectētiņi, ciemos ejot, bija līdzīgi paņēmuši cianastu.

Arī mazā Elīna, ejot uz grupas telpām, pie katras rokas veda pa vecmāmiņai. Abas mīļas, viņa teica, atbildot uz jautājumu, kura labāka. Viena no viņām – Anna Gribuste dzīvo Preiļos, bet otra – Vera So-la bija atbraukusi no Aglonas.

Pilsētas vecmamma stāstīja, ka viņai ir četri, bet lauku omītei – seši mazbērni. Abas savus mazbērnus apsveic dzimšanas dienā un gādā dāvanas citos svētkos, ada zeķes. Bet ne jau tas ir galvenais. Svarīgākais ir ģimeniskuma un dzimtas izjūtas ieaudzīšana. Vecmāmiņām lielāka dzīves pieredze, vairāk padoma un arī pacietības sarunām ar mazbērniem. Viņi mazāk tiek rāti nekā kādreiz savi bērni, vairāk mīlēti un loloti.

Abas vecmāmiņas atzina, ka reizēm gan bērnu vecāki dažos jautājumos nav vienprātīgi ar viņām. Sevišķi, ja tas skar apģērba izvēli, par to, kas ir vai nav pareizi bērna audzināšanā. Mana meita par vienu otru lietu saka, mamm, tu esi vecmodīga, atzina viena no vecmāmiņām, un man jāpiekāpjas. Taču svarīgās lietās – morāles normu, darba tikuma, cilvēcisku vērtību ieaudzīšanā domstarpības nerodas.

L.Rancāne

HOROSKOPS NEDĒĻAI (1.03. - 7.03.)

Auns. Pacelieties pāri savam pašlepnumam un spītībai un atzīstiet savas kļūdas, pat ja jums ir taisnība. Tam lieti noderēs diplomātija un elastība. Neļaujieties arī greisirdībai, jo tai nebūs pamata. Tveriet lietas kopumā.

Vērsis. Neļaujiet sevi uzpirkt ar lētiem solījumiem, glaimiem un dāvanām. Neļaujiet darbu ar personiskām attiecībām, domājiet stratēģiski. Arī mīlas lietās labāk esiet skarbs, bet patiess, nevis ļaujieties žēlumam.

Dvīņi. No šonedējas draudošas vienmuļības jūs varētu paglābt draugi, tāpēc nevajag brīnīties par negaidītiem zvaniem vai apmeklējumiem. Intīmajās attiecībās nekādi būtiski pagriezieni nav gaidāmi.

Vēzis. Nenovērtējiet par zemu savus sāncensus un oponentus. Šajā gadījumā noderēs kritiska, pat nesaudzīga attieksme pret sevi. Uzturiet dialogu ar apkārtējiem. Iespējamas arī nopietnas pārrunas ar savu dzīvesbiedru.

Lauva. Ja nepiebremzēsiet ur ļausieties spējām emocijām, var nākties ievārt putru, ko būs vēl ilgi jāstrebj. Uz jūsu jautājumiem vislabāko atbildi sniegs laiks. Ja rodas iespēja, atpūties, uzkrājiet spēkus un pavadiet vairāk laika kopā ar savu otro pusīti. Tas noteikti atmaksāsies nākotnē.

Jaunava. Īpaši nedēļas pirmā puse būs labvēlīga daļbāi dažādos konkursos, sacensībās. Galvenais – nezaudēt drosmi un nepieņēties pirms laika. Uzmanieties no apreibināšanās – noderīgāks būs skaidrs skats uz dzīvi.

Svari. Jūsu viltīgi plāni var tikt atmaskoti – labākus panākumus gūsiet, spēlējot atklātām kārtīm. Darbā iespējami jauni uzdevumi, projekti un izaicinājumi. Var arī pārbaudījums jūsu privāto attiecību noturīgumam.

Skorpions. Labs laiks mainīt savu dzīves ritumu. Iesākt, visticamāk, izdosies turpināt ilgstoši, to nepārtraucot jau pēc pirmajai grūtībām. Varat kalt plānus, jo spēsiat ar skaidru prātu izvērtēt jums būtiskus jautājumus un atrast atbilstošākos risinājumus.

Strēlnieks. Neizdarība var kaitēt jūsu tēlam, kas var negatīvi ietekmēt karjeras iespējas. Neizrādiat savas vājas vietas. Pēkšņi uzbangos spēcīgas emocijas. Profesionālajā jomā tās labāk apvaldīt, taču mīlā kaislības nāks tikai par labu.

Mežazis. Piemērots laiks iniciatīvas izrādīšanai, kas attiecas uz visdažādākajām jomām – arī sirdslietām. Iespējams, ka nāksies savaldzināt kādu pretējā dzimuma pārstāvi, kas izdosies, ja neatlaidība nepāraugs uzbāzībā.

Ūdensvīrs. Klausiet savām nojautām, nevis veselajam saprātam. Atvērtība būs svarīga arī mīlestībā. Neļaujieties ietekmēties no citiem, pareizās atbildes zināt tikai jūs. Vajag tikai pacensties tās ieraudzīt.

Zivis. Eksperimentējiet, fantazējiet, galvenais – esiet ārpus ierastajiem rāmjiem. Pat izklaide būs auglīgāka nekā citkārt. Paredzamas jaunas iepazīšanās – galvenokārt lietišķu kontaktu dibināšana, bet ne tikai...

REKLĀMAS, SLUDINĀJUMI

**Pavasari
uz jaunām
mājām!**

**Aizdevumiem
zemes vai mājoņa iegādei vai remontam
pazeminātas procentu likmes un
atlaide noformēšanai**

-30%

Tikai līdz 31. martam.

Hipotēku banka

Preiļos, Brīvības ielā 2, tālr. 5307063.
Daugavpīlī, Viestura ielā 2, tālr. 5427708.
Jekabpīlī, Brīvības ielā 116, tālr. 5233722.
Krāslavā, Sv. Ludvika lauk. 3, tālr. 5626062.
Rēzeknē, Atbrīvošanas alejā 119, tālr. 4623283.

LĪVĀNU MĀKSLAS SKOLAS TĒPĀS
(Lāčplēša ielā 1)
tiek organizēta

STUDIJA VISU MĀKSLAS NOZARU SPECIĀLISTIEM,
LĪVĀNU MĀKSLAS SKOLAS ABSOLVENTIEM,
KURI NAV SAISTĪTI AR NEVALSTISKĀJĀM ORGANIZĀCIJĀM

MĒRKIS: ORGANIZĒT UZŅĒMĒJDARBĪBU, IZSTRĀDĀJUMU
PĀRDOŠANU, PIESAISTOT ES FINANSĒJUMU

Pieteikties līdz 1. aprīlim.
Tālr. 5342796

SIA «Dubiki» pērk cūkas, liellopus,
jaunopus, aitas dzīvsvārā.
Samaksa tūlītēja. +12%, +18%
Tālr. 5495888, 6499013, 5911000.

ZIEMAS CENAS!

SIA «Vilcāns V» Līvānos, Alejas ielā 19
(Ubagliči pie pilsētas stadiona)
izgatavo melnā zviēru granīta
pieminekļus, apmales un
melnās betona apmales.
Līvānu novada iedzīvotājiem LĪZINGS!
Tālr. 6469426, 53 41555 pēc 20.

SIA «Saltupe» veikals
«BALKRIEVIJAS PRECES»
Preiļos, Mehanizatoru 2. Tālr. 5321483
Piedāvā lielā sortimentā un labā kvalitātē:

- tapetes
- ādas apavus
- aizkarus
- traukus
- veļu
- segas, spilvenus...

No 1. marta līdz 10. aprīlim ir spēkā
10% atlaide
tapetēm un ziemas apaviem.
Mīļi gaidīti!

Preiļu rajona iedzīvotāju ievēribai

Lai nodrošinātu valsts autoceļu un
mākslīgo būvju saglabāšanu 2004. gada
pavasara šķīdoņa laikā, tiks ierobežota
kravas autotransporta satiksme ar ceļa
zīmēm nr. 312 7,0 t., pa sekojošiem 2.
šķiras autoceļiem ar grants segumu:

- ▶ Stolderi — Upmala
- ▶ Upmala — Ančķini — Pieniņi — Kauša
- ▶ Līvāni — Steķi
- ▶ Līvāni — Gavartiena — Steķi
- ▶ Rožupe — Švirkti
- ▶ Grīva — Stari
- ▶ Špoģi — Ārendole — Upmala — Sīji
- ▶ Stabulnieki — Sījukalns — Varakļāni
- ▶ Galēni — Sījukalns — Stirniena

- ▶ Kokorieši — Jezufinova — Dravnieki
- ▶ Priekulji — Jezufinova
- ▶ Preiļi — Raunieši — Rožupe
- ▶ Rožupe — Varakļāni
- ▶ Līksna — Kalupe — Upmala — Rožupe

Aicinām kravu pārvadātājus savlaicīgi
izvest kravas.
Informāciju var saņemt LAD Latgales
reģiona Preiļu nodaļā Brīvības ielā 76. Tālr.
5381374.

R. Griķis,
Latvijas Autoceļu direkcijas
Latgales reģiona
Preiļu nodaļas vadītājs

SIA «M Kokapstrāde» AICINA DARBĀ:
● lentzāģu operatorus,
● operatoru palīgus.
Piedāvājam labu samaksu.
Tālr. 9136847.

6. un 13. martā Preiļu poliklīnikas telpās
pacientus ar bronhiālo astmu vai, ja jums
ir ilgstošs klepus, «čikstēšana» krūtīs,
elpas trūkums konsultēs
ārsts speciālists plaušu slimībās.
Bērnus — dr. alergoloģe pulmonoloģe D. Sebre
Pieaugušos — dr. pulmonoloģe I. Kroiča
Pieteikties un sīkāka inform. pa
tālr. 5322056 (savienot ar dr. Lioznovu),
6403866.

Grāmatvedības firma «Aplis»
piedāvā:

- grāmatvedības konsultācijas par
gada pārskatu,
  - audītu un slēdzienu par
gada pārskatu.
- Tālr. 9453113.

No 6. marta Preiļos tiek rīkoti
daiļdarzniecības un floristikas
maksas kursi.
Tālr. 9442139.

Rēzeknē tiek atvērta augstas kvalitātes
«Second Hand»
apģērbu vairumtirdzniecības bāze.
Tālr. 4634228, 9451465, fakss 4634261.

SIA «M Kokapstrāde» IEPĒRK:
apsi diam. 14 - 22 par Ls 12;
diam. 23 - 50 par Ls 20;
egli diam. 14 - 20 par Ls 23;
diam. 21 - 50 par Ls 36
Samaksa tūlītēja. Tālr. 9136847.

Pārdod

mob. telefonu Siemens M 35i lēti, akumulatoru
Nokia 3310 par Ls 1. Tālr. 8720914;
4-rindu kartupeļu stādītāju. Tālr. 5358687;
cietkausējuma darbgaldu. Tālr. 5342162;
divus «ODAZ» piekabes hidrocilindrus. Tālr.
6309829;
galda bites par 2 sant./kg un kartupeļus
'Ukrainas rozā' par 5 sant./kg. Tālr. 5334533;
lopbarības graudu dzirnavas. Tālr. 5342223;
lopbarības miltus par 8 sant./kg ar piegādi.
Tālr. 5339501;
1,5-ist. privatizētu dzīvokli siera rūpn. rajonā, 5.
stāvs. Tālr. 9745544;
1-ist. dzīvokli Rīgā. Tālr. 7297805.

Pērk

kombaina S-4 griezēja aparāta radziņus (pa 2
kopā). Tālr. 5358687;
3-fāžu metināšanas transformatoru. Tālr.
5336623.

Dažādi

elektrības remonts traktoriem. Tālr. 5321473,
9792885 pēc 21.00.

Pastāvīgi iepērk apses zāģbaļķus
Ø no 25 cm — 40 cm
cena no 14-18 Ls/m³
A klase Ø no 40 cm — 70 cm
cena no 18-20 Ls/m³
Pircēja transports.
SIA «ANGRO»
T. 9454553; 9236083.

IEPĒRK

- ▶ bērza finierklučus diam. 21-60 cm
  - ▶ egles zāģbaļķus diam. 18-60 cm
  - ▶ priedes zāģbaļķus diam. 18-60 cm
- Tālr. 6147396.

Sakarā ar telpu remontu veikalā «ĢIMENĪTE»
atlaides no 15% līdz 50%
Laipni lūdzam. Darba laiks no 8.30 līdz 18.30.

Uzdāvēni sev svētkus!

T/c Olympia un RIMI Hipermarketi 2004. gada
7. martā plkst. 12:00 aicina piedalīties

sieviešu solidaritātes
skrējienā
pāri Vanšu tiltam

Informatīvie atbalstītāji

Papildus informācija pa tālruni
7545117 vai info@oma.lv

IZSOLE

Valsts ieņēmumu dienesta Latgales reģionālā iestāde pārdod pirmajā izsolē ar
augšupejošu soli Preiļu rajona sabiedrībai ar ierobežotu atbildību Tauma —
Eikša (reģ. nr. 47703001171) piederošo **kustamo mantu** (celtniecības preces 84
gab.) kopsummā par Ls 90 492.

Ar kustamās mantas sarakstu var iepazīties VID LRI Rīgas ielā 4/6, Daugavpīlī,
313. istabā (tālr. uzzinām 54-06227). Pārdodamo mantu var apskatīt pēc mantas
atrašānās vietas — Baškos, Rušonas pagastā, Preiļu rajonā.

Galīgā nosolītā cena ir apliekama ar PVN (nosolītā cena +PVN).

Visām personām, kurām uz kustamo īpašumu ir tiesības, kas nepieļauj to pār-
došanu izsolē, jāpieteic savas prasības tiesā līdz izsoles dienai.

Izsole notiks 2004. gada 10. martā pulksten 9.30, VID LRI, Rīgas ielā 4/6,
Daugavpīlī, 313. istabā (tālr. uzzinām 54-06227).